PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW

Lublin, 16 marca 2026 r.

RLU-2.610.2.2025.MS

Decyzja nr RLU 2/2026

Wersja jawna - informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]

I. Na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1714), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznaje za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów działania Uniwersytetu SWPS z siedzibą w Warszawie** polegające na zwiększaniu w trakcie trwania studiów ustalonych wysokości opłat za usługi edukacyjne, co narusza art. 80 ust. 3 w zw. z art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 478), a także godzi w zbiorowe interesy konsumentów, a w konsekwencji stanowi praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów,

i nakazuje zaniechanie jej stosowania.

II. Na podstawie art. 26 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1714), **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na Uniwersytet SWPS z siedzibą w Warszawie obowiązek usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów, o którym mowa w pkt. I sentencji decyzji, poprzez:**

1. **skierowanie do konsumentów**, o których mowa w pkt. II 2.1. sentencji decyzji, na swój koszt, oświadczenia o treści:

„Uniwersytet SWPS informuje, że Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w decyzji z dnia 16 marca 2026 r. nr RLU 2/2026 uznał za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów działania Uniwersytetu SWPS polegające na zwiększaniu w trakcie trwania studiów ustalonych wysokości opłat za usługi edukacyjne, co narusza art. 80 ust. 3 w zw. z art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 478), a także godzi w zbiorowe interesy konsumentów, a w konsekwencji stanowi praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji

i konsumentów (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1714), oraz nakazał zaniechanie stosowania tej praktyki.

W związku z wydaniem Decyzji, Prezes Urzędu zobowiązał Uniwersytet SWPS do zwrotu konsumentom, którzy zawarli z Uniwersytetem SWPS umowę o świadczenie usług edukacyjnych na studiach i rozpoczęli pierwszy rok studiów w latach akademickich 2019/2020, 2020/2021, 2021/2022 oraz 2022/2023 i kontynuowali naukę na studiach na Uniwersytecie SWPS w kolejnych latach akademickich, kwoty, która wynika z różnicy pobranych od nich opłat z tytułu czesnego w całym okresie studiów z wysokością czesnego, która byłaby pobrana od tych studentów przy zastosowaniu wysokości czesnego obowiązującej studenta w momencie zawarcia umowy o świadczenie usług edukacyjnych na studiach. W przypadku podjęcia przez studenta nauki na kilku kierunkach prowadzonych przez Uniwersytet SWPS, przy spełnieniu powyższych warunków, zwrot kwoty pobranego czesnego dotyczyć będzie wszystkich kierunków, na których studiował student.

W związku z powyższym prosimy o podanie nam:

- *e-mailem na adres:* … [do uzupełnienia przez Uniwersytet SWPS]
- *lub pocztą tradycyjną na adres:* … [do uzupełnienia przez Uniwersytet SWPS]

najpóźniej w terminie 3 miesięcy od dnia wysłania niniejszej wiadomości, ***numeru rachunku bankowego, na który ma być dokonany zwrot części opłat z tytułu czesnego wynikających z ich nieuprawnionego waloryzowania****.*

Zgodnie z dokonanymi przez Uniwersytet SWPS obliczeniami kwota, o której mowa wyżej, wynosi w Pani/Pana przypadku: … [do uzupełnienia przez Uniwersytet SWPS]

Niezależnie od wypłaty środków, o których mowa wyżej, jeżeli wypłacona kwota nie wyczerpuje Pana/Pani roszczeń wynikających z praktyki stwierdzonej w decyzji z dnia 16 marca 2026 r. nr RLU 2/2026, może Pan/Pani dochodzić dalszych roszczeń na drodze sądowej lub polubownej.

Pełna treść decyzji Prezesa UOKiK nr RLU 2/2026 z dnia 16 marca 2026 r. dostępna jest pod adresem: www.uokik.gov.pl" (dalej: „oświadczenie nr 1"),

w ten sposób, że:

a. oświadczenie nr 1 powinno zostać przekazane konsumentom w terminie do 3 miesięcy od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji oraz powinno być:
   i. skierowane do konsumentów, o których mowa w pkt. II 2.1. sentencji niniejszej decyzji;
   ii. przesłane drogą e-mailową, przy czym w przypadku byłych studentów – na ostatni znany Uniwersytetowi SWPS adres mailowy;
   iii. w sytuacji, w której Uniwersytet SWPS nie posiada adresu e-mailowego konsumenta bądź po wysłaniu oświadczenia nr 1 na adres mailowy konsumenta Uniwersytet SWPS uzyska informację, że adres e-mail jest nieaktywny, oświadczenie będzie przesłane listem zwykłym na ostatni znany Uniwersytetowi SWPS adres

korespondencyjny konsumenta w terminie nie dłuższym niż 1 miesiąc od upływu terminu wskazanego w pkt II 1. lit a powyżej.

b. W przypadku nieuzyskania od konsumenta odpowiedzi na oświadczenie nr 1, przesłane w trybie wskazanym w pkt II 1. lit. a powyżej, Uniwersytet SWPS ponowi na swój koszt korespondencję do konsumentów, o których mowa w pkt. II 2.1. sentencji niniejszej decyzji, w terminie nie dłuższym niż 2 (dwa) miesiące od dnia skierowania pierwszej korespondencji zawierającej oświadczenie nr 1, w sposób wskazany w pkt. II 1. lit.a ppkt i-iii powyżej, zawierając informację o terminie, w jakim konsument powinien przesłać Uniwersytetowi SWPS informacje potrzebne do dokonania zwrotu, wynikającym z upływu 3 miesięcy od dnia skierowania do konsumenta oświadczenia nr 1, zawierając w niej oświadczenie o treści:

„Uniwersytet SWPS ponownie informuje, że Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w decyzji z dnia 16 marca 2026 r. nr RLU 2/2026 uznał za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów działania Uniwersytetu SWPS polegające na zwiększaniu w trakcie trwania studiów ustalonych wysokości opłat za usługi edukacyjne, co narusza art. 80 ust. 3 w zw. z art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 478), a także godzi w zbiorowe interesy konsumentów, a w konsekwencji stanowi praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1714), oraz nakazał zaniechanie stosowania tej praktyki.

W związku z wydaniem Decyzji, Prezes Urzędu zobowiązał Uniwersytet SWPS do zwrotu konsumentom, którzy zawarli z Uniwersytetem SWPS umowę o świadczenie usług edukacyjnych na studiach i rozpoczęli pierwszy rok studiów w latach akademickich 2019/2020, 2020/2021, 2021/2022 oraz 2022/2023 i kontynuowali naukę na studiach na Uniwersytecie SWPS w kolejnych latach akademickich, kwoty, która wynika z różnicy pobranych od nich opłat z tytułu czesnego w całym okresie studiów z wysokością czesnego, która byłaby pobrana od tych studentów przy zastosowaniu wysokości czesnego obowiązującej studenta w momencie zawarcia umowy o świadczenie usług edukacyjnych na studiach. W przypadku podjęcia przez studenta nauki na kilku kierunkach, przy spełnieniu powyższych warunków, zwrot kwoty pobranego czesnego dotyczyć będzie wszystkich kierunków, na których studiował student, w ramach studiów na Uniwersytecie SWPS.

W związku z powyższym prosimy o podanie nam:

- *e-mailem na adres:* … [do uzupełnienia przez Uniwersytet SWPS]
- *lub pocztą tradycyjną na adres:* … [do uzupełnienia przez Uniwersytet SWPS]

numeru rachunku bankowego, na który ma być dokonany zwrot części opłat z tytułu czesnego wynikających z ich nieuprawnionego waloryzowania.

Termin na przesłanie ww. informacji upływa w Pani/Pana przypadku w dn. … [do uzupełnienia przez Uniwersytet SWPS].

Zgodnie z dokonanymi przez Uniwersytet SWPS obliczeniami kwota, o której mowa wyżej, wynosi w Pani/Pana przypadku: … [do uzupełnienia przez Uniwersytet SWPS]

Niezależnie od wypłaty środków, o których mowa wyżej, jeżeli wypłacona kwota nie wyczerpuje Pana/Pani roszczeń wynikających z praktyki stwierdzonej w decyzji z dnia 16 marca 2026 r. nr RLU 2/2026, może Pan/Pani dochodzić dalszych roszczeń na drodze sądowej lub polubownej.

Pełna treść decyzji Prezesa UOKiK nr RLU 2/2026 z dnia 16 marca 2026 r. dostępna jest pod adresem: www.uokik.gov.pl" (dalej: „oświadczenie nr 2"),

2. dokonanie przysporzenia konsumenckiego:

2.1. Uniwersytet SWPS dokona przysporzenia konsumenckiego na rzecz wszystkich konsumentów, którzy zawarli z Uniwersytetem SWPS umowę o świadczenie usług edukacyjnych na studiach i rozpoczęli pierwszy rok studiów w latach akademickich 2019/2020, 2020/2021, 2021/2022 oraz 2022/2023 i kontynuowali naukę na studiach na Uniwersytecie SWPS w kolejnych latach akademickich, w wysokości stanowiącej różnicę pomiędzy opłatami faktycznie pobranymi od tych konsumentów z tytułu czesnego za cały okres studiów a opłatami należnymi, które zostałyby pobrane przy zastosowaniu wysokości czesnego obowiązującego w dacie rozpoczęcia nauki na studiach, w ten sposób, że:

a. przysporzenie będzie polegało na zwrocie na rachunki bankowe wskazane przez konsumentów kwot, które wynikają z różnicy pobranych od wskazanych konsumentów opłat z tytułu czesnego w całym okresie studiów z wysokością czesnego, która byłaby z tego tytułu pobrana od tych studentów przy zastosowaniu wysokości czesnego obowiązującej studenta w momencie rozpoczęcia nauki na danym kierunku studiów;
b. w przypadku podjęcia przez studenta nauki na kilku kierunkach studiów, przy spełnieniu warunków wskazanych w pkt II 2.1. sentencji niniejszej decyzji, zwrot będzie dotyczył opłat pobranych z tytułu czesnego na wszystkich kierunkach, na których studiował konsument;
c. przysporzenie zostanie dokonane w terminie 1 (jednego) miesiąca od dnia otrzymania numeru rachunku bankowego od konsumenta, o którym mowa w pkt II 2.1 sentencji niniejszej decyzji;
d. uprawnieni konsumenci otrzymają informację o kwocie przysporzenia, potrzebnych do jego dokonania danych i terminie ich przekazania w korespondencji, o której mowa w pkt. II 1. sentencji niniejszej decyzji;
e. zgłoszenie numeru rachunków bankowych przez uprawnionych konsumentów będzie mogło być dokonywane na adres mailowy lub tradycyjny Uniwersytetu SWPS, a uprawniony konsument będzie mieć zapewniony 3-miesięczny okres na przesłanie numeru rachunku bankowego od dnia wysłania korespondencji, o której mowa w pkt. II 1. lit.a sentencji niniejszej decyzji.

2.2. Konsumenci, o których mowa w pkt. II 2.1. sentencji niniejszej decyzji, zainteresowani uzyskaniem zwrotu opłat z tytułu czesnego w części wynikającej z jego nieuprawnionego podwyższania, powinni złożyć Uniwersytetowi SWPS zgłoszenia w sprawie przyznania przysporzenia konsumenckiego, według następujących zasad:

a. zgłoszenie może być dokonane pocztą elektroniczną lub drogą poczty tradycyjnej na adres Uniwersytetu SWPS;
b. konsument powinien mieć zapewniony 3-miesięczy okres na złożenie ww. zgłoszenia, liczony od daty wysłania do konsumenta pierwszej komunikacji, o której mowa w pkt II.1 sentencji niniejszej decyzji;
c. w zgłoszeniu konsument powinien podać numer rachunku bankowego, na który ma być dokonany zwrot sumy części opłat, o których mowa w pkt. II 2.1. sentencji niniejszej decyzji.

3. złożenie oświadczeń, według następujących zasad:

3.1. Uniwersytet SWPS z siedzibą w Warszawie opublikuje – w terminie 1 (jednego) miesiąca od dnia uprawomocnienia niniejszej decyzji na swój koszt – na swojej stronie internetowej (na dzień wydania decyzji strona ta jest dostępna pod adresem https://swps.pl/), oświadczenia o treści:

„W związku z decyzją Prezesa UOKiK wydaną w dniu 16 marca 2026 r., nr RLU 2/2026, Uniwersytet SWPS informuje, że stosował praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów. Szczegóły tutaj." (dalej: „oświadczenie nr 3")

Oświadczenie nr 3 będzie opublikowane ten sposób, że:

a) będzie dostępne i utrzymywane przez okres 3 (trzech) miesięcy od dnia zamieszczenia,

b) umieszczone zostanie w górnej części strony głównej domeny https://swps.pl/ i na każdej innej stronie internetowej Uniwersytetu SWPS zastępującej tę stronę w przyszłości, z możliwością zamknięcia oświadczenia przez użytkownika poprzez kliknięcie krzyżyka w prawym górnym rogu ramki (oświadczenie nie może przybrać formy np. rotacyjnego banera czy slidera),

c) wielkość i rodzaj czcionki powinny odpowiadać wielkości i rodzajowi czcionki zwyczajowo używanej na wskazanej stronie internetowej, tekst będzie umieszczony w ramce, o rozmiarze takim, aby była ona w całości wypełniona komunikatem, o którym mowa w niniejszym punkcie, z uwzględnieniem marginesu 2,5 cm z każdej strony,

d) w przypadku zmiany nazwy Uniwersytetu SWPS, jego przekształcenia lub przejścia praw i obowiązków na inny podmiot pod jakimkolwiek tytułem, publikacja komunikatu zostanie zrealizowana odpowiednio także przez lub za pośrednictwem Uniwersytetu SWPS lub następcy prawnego, ze wskazaniem dawnej i nowej nazwy,

e) fragment „*Szczegóły tutaj.*" ma stanowić hiperłącze prowadzące do podstrony internetowej zawierającej komunikat o następującej treści:

„Uniwersytet SWPS informuje, że Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w decyzji z dnia 16 marca 2026 r. nr RLU 2/2026 uznał za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów działania Uniwersytetu SWPS polegające na zwiększaniu w trakcie trwania studiów ustalonych wysokości opłat za usługi edukacyjne, co narusza art. 80 ust. 3 w zw. z art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 478), a także godzi w zbiorowe interesy konsumentów, a w konsekwencji stanowi praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji

i konsumentów (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1714), oraz nakazał zaniechanie stosowania tej praktyki.

W związku z wydaniem Decyzji, Prezes Urzędu zobowiązał Uniwersytet SWPS do zwrotu konsumentom, którzy zawarli z nim umowę o świadczenie usług edukacyjnych na studiach i rozpoczęli pierwszy rok studiów w latach akademickich 2019/2020, 2020/2021, 2021/2022 oraz 2022/2023, a następnie kontynuowali naukę w kolejnych latach studiów, kwoty, która wynika z różnicy pobranych od nich opłat z tytułu czesnego w całym okresie studiów z wysokością czesnego, która obowiązywałaby przy zastosowaniu wysokości czesnego obowiązującej studenta w momencie zawarcia umowy o świadczenie usług edukacyjnych na studiach. W przypadku podjęcia przez studenta nauki na kilku kierunkach, zwrot kwoty pobranego czesnego dotyczyć będzie wszystkich kierunków, na których studiował student.

Uprawnieni konsumenci otrzymają stosowną informację w korespondencji indywidualnej i zostaną poproszeni o przekazanie elektronicznie lub listownie, w terminie do 3 miesięcy od dnia wysłania pierwszej korespondencji dotyczącej niniejszej decyzji, numeru rachunku bankowego, na który Uniwersytet SWPS będzie mógł dokonać wpłaty odpowiedniej kwoty.

Jeżeli wypłacona kwota nie wyczerpuje roszczeń konsumenta wynikających z praktyki stwierdzonej w pkt. I sentencji niniejszej decyzji, może on dochodzić dalszych roszczeń na drodze sądowej lub polubownej.

Pełna treść decyzji Prezesa UOKiK nr RLU 2/2026 z dnia 16 marca 2026 r. dostępna jest pod adresem: www.uokik.gov.pl" (dalej: „oświadczenie nr 4")

Oświadczenie nr 4 będzie opublikowane w terminie 1 (jednego) miesiąca od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji w ten sposób, że:

a) będzie dostępne i utrzymywane przez okres 3 (trzech) miesięcy od dnia zamieszczenia,

b) umieszczone zostanie na podstronie domeny https://swps.pl/ i na każdej innej stronie internetowej Uniwersytetu SWPS zastępującej tę stronę w przyszłości,

c) wielkość i rodzaj czcionki powinny odpowiadać wielkości i rodzajowi czcionki zwyczajowo używanej na wskazanej stronie internetowej, tekst będzie umieszczony w ramce, o rozmiarze takim, aby była ona w całości wypełniona komunikatem, o którym mowa w niniejszym punkcie, z uwzględnieniem marginesu 2,5 cm z każdej strony,

d) fragment „*Pełna treść decyzji Prezesa UOKiK nr RLU 2/2026 z dnia 16 marca 2026 r. dostępna jest pod adresem: www.uokik.gov.pl*" ma stanowić hiperłącze prowadzące do strony internetowej: https://decyzje.uokik.gov.pl/bp/dec_prez.nsf,

e) w przypadku zmiany nazwy Uniwersytetu SWPS, jego przekształcenia lub przejścia praw i obowiązków na inny podmiot pod jakimkolwiek tytułem, publikacja komunikatu zostanie zrealizowana odpowiednio także przez lub za pośrednictwem Uniwersytetu SWPS lub następcy prawnego, ze wskazaniem dawnej i nowej nazwy.

3.2. Uniwersytet SWPS umieści na swoich profilach prowadzonych na portalu społecznościowym Facebook (na dzień wydania decyzji jest to strona dostępna pod adresem https://www.facebook.com/UniwersytetSWPS/) oraz na portalu społecznościowym Instagram (na dzień wydania decyzji jest to strona dostępna pod adresem

https://www.instagram.com/uniwersytet_swps/), na swój koszt, komunikat (dalej: „oświadczenie nr 5”) o treści:

„DECYZJA PREZESA UOKIK
OŚWIADCZENIE

Uniwersytet SWPS oświadcza, że Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził stosowanie przez Uniwersytet SWPS praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów i nakazał mu zaniechanie jej stosowania.

Prezes UOKiK nałożył na Uniwersytet SWPS obowiązek zwrotu na rzecz konsumentów opłat czesnego w części wynikającej z nich nieuprawnionej waloryzacji. Uprawnieni konsumenci otrzymają stosowną informację i zostaną poproszeni o przekazanie elektronicznie lub listownie, w terminie do 3 miesięcy, numeru rachunku bankowego, na który Uniwersytet SWPS będzie mógł dokonać wpłaty odpowiedniej kwoty.

Oświadczenie jest wykonaniem decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr RLU 2/2026 z dnia 16 marca 2026 r., dostępnej na stronie uokik.gov.pl.”

w ten sposób, że:

a. ww. oświadczenie nr 5 powinno zostać opublikowane w formacie posta (dalej także jako: *Post*) widocznego w zakładce profilu „Posty”, w terminie 1 (jednego) miesiąca od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji i być utrzymywane przez okres 3 (trzech) miesięcy od daty jego opublikowania, oraz powinno być:
    i. zamieszczone jako opis do Posta (tzw. podpis) zawierającego jednocześnie grafikę o wymiarach zalecanych aktualnie przez wskazane portale społecznościowe – na dzień wydania decyzji: 1080 × 1350 pikseli – o treści: „Decyzja Prezesa UOKiK Oświadczenie” pisanej czarnymi literami na białym tle, czcionką nie mniejszą niż 55 punktów, jak poniżej:

ii. ww. grafika stanowić będzie zarazem okładkę Posta,
iii. post powinien być zamieszczony z wykorzystaniem funkcjonalności przypięcia w górnej części profilu Przedsiębiorcy w portalach Facebook i Instagram,
iv. publikacja Posta nastąpi w dniu roboczym w godzinach między 9:00 a 12:00,
v. funkcjonalność dodawania komentarzy do Posta nie może zostać wyłączona,
vi. oświadczenie nr 5 powinno być napisane standardową, domyślną czcionką o wielkości zwyczajowo używanej do tworzenia komunikatów na wskazanych portalach społecznościowych,
vii. fragment oświadczenia nr 5: „uokik.gov.pl" będzie stanowić hiperłącze prowadzące do komunikatu prasowego Prezesa UOKiK w domenie uokik.gov.pl dotyczącego wydania niniejszej decyzji, a jeżeli nie będzie możliwe umieszczenie hiperłącza, to zamiast ww. fragmentu zostanie zamieszczony adres linku,
viii. bezpośrednio po ww. fragmencie oświadczenia nr 5, o którym mowa w pkt. vii – w nowym akapicie – zostaną dodane znaczniki internetowe w formie poniższych hasztagów: #UrządOchronyKonkurencjiiKonsumentów, #UniwersytetSWPS, #UOKiK;
ix. w przypadku zmiany nazwy Uniwersytetu SWPS, jego przekształcenia lub przejścia praw i obowiązków na inny podmiot pod jakimkolwiek tytułem, publikacja zostanie zrealizowana odpowiednio przez lub za pośrednictwem Uniwersytetu SWPS lub następcy prawnego, ze wskazaniem dawnej i nowej nazwy,
x. w przypadku zmiany profilu Uniwersytetu SWPS pn. „Uniwersytet SWPS" na portalu społecznościowym Facebook lub profilu Uniwersytetu SWPS pn. „Uniwersytet SWPS" na portalu społecznościowym Instagram niniejsze zobowiązanie będzie odnosić się do profili Uniwersytetu SWPS funkcjonujących w czasie zamieszczenia przedmiotowych postów.

b. Jednocześnie oświadczenie nr 5 powinno zostać dodatkowo opublikowane w formacie relacji (tzw. stories), w terminie 1 (jednego) miesiąca od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji, przy uwzględnieniu poniższych wymogów:
i. publikacja ww. relacji nastąpi poprzez udostępnienie Posta, z zachowaniem jego standardowej wielkości oraz białego tła oświadczenia,
ii. publikacja pierwszej relacji nastąpi w tym samym dniu roboczym, co publikacja Posta, w godzinach między 9:00 a 12:00,
iii. publikacja ww. relacji będzie ponawiana kolejne 3 (trzy) razy co 7 (siedem) dni,
iv. publikacja kolejnych relacji nastąpi w godzinach między 9:00 a 12:00,

v. oświadczenie w formacie relacji powinno być wyświetlane co najmniej na 3 (trzech) częściach (tzw. kafelkach), łącznie przez minimum 45 (czterdzieści pięć) sekund,
vi. fragment oświadczenia nr 5: „uokik.gov.pl" będzie stanowić hiperłącze odsyłające do wersji jawnej decyzji w bazie decyzji dostępnej pod adresem www.uokik.gov.pl, a jeżeli nie będzie możliwe umieszczenie hiperłącza, to zamiast ww. fragmentu zostanie zamieszczony adres linku,
vii. w przypadku zmiany nazwy Uniwersytetu SWPS, jego przekształcenia lub przejścia praw i obowiązków na inny podmiot pod jakimkolwiek tytułem, publikacja zostanie zrealizowana odpowiednio przez lub za pośrednictwem Uniwersytetu SWPS lub następcy prawnego, ze wskazaniem dawnej i nowej nazwy,
viii. w przypadku zmiany profilu Uniwersytetu SWPS pn. „Uniwersytet SWPS" na portalu społecznościowym Facebook lub profilu Uniwersytetu SWPS pn. „Uniwersytet SWPS" na portalu społecznościowym Instagram niniejsze zobowiązanie będzie odnosić się do profili Uniwersytetu SWPS funkcjonujących w czasie zamieszczenia przedmiotowych relacji.

III. Na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 4 i ust. 7 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1714) **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów** nakłada na Uniwersytet SWPS, za stosowanie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, określonej w pkt. I sentencji niniejszej decyzji, karę pieniężną w wysokości 2 075 000 zł (słownie: dwa miliony siedemdziesiąt pięć tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa.

IV. Na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1714) w zw. z art. 83 tej ustawy w zw. z art. 263 § 1 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postanawia obciążyć Uniwersytet SWPS kosztami niniejszego postępowania w kwocie 117,50 zł (słownie: sto siedemnaście złotych 50/100) oraz zobowiązać do ich zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie 14 (czternastu) dni od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Uzasadnienie

[1] Prezes Urzędu Konkurencji i Konsumentów (dalej również: *Prezes Urzędu* lub *Prezes UOKiK*), działając na podstawie art. 49a ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz.U. z 2025 r. poz. 1714, dalej: *uokik*), w związku z otrzymanym od pełnomocnika studentów zawiadomieniem dotyczącym podnoszenia kwoty należnego czesnego w toku trwania studiów, wystosował do Uniwersytetu SWPS (dalej również: *Uczelnia, Uniwersytet*) wystąpienie z dnia 12 marca 2024 r. z zakresu ochrony konsumentów oraz pismo z dnia 29 października 2024 r. W powołanym wystąpieniu Prezes Urzędu zarzucał Uczelni możliwe stosowanie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 uokik, polegające na zawieraniu

ze studentami, którzy rozpoczęli studia w roku akademickim 2022/2023, umów przewidujących waloryzowanie opłat za studia w kolejnych latach nauki wbrew dyspozycji art. 80 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 478, dalej również: *pswin*).

(dowody: wystąpienie z 12 marca 2024 r., k. 57-59, pismo z dnia 29 października 2024 r., k. 348-349)

[2] W odpowiedzi na ww. pisma Prezesa Urzędu Uczelnia przekazała informacje i wyjaśnienia oraz przedłożyła stosowane wzorce umów zawieranych za studentami.

(dowody: pismo Uczelni z 8 kwietnia 2024 r., k. 60-347, pismo Uczelni z 25 listopada 2024 r., k. 350-686)

[3] Jednocześnie Prezes Urzędu zwrócił się do Ministra Nauki o stanowisko w zakresie możliwości waloryzowania opłat za studia w okresie przed i po nowelizacji art. 80 ust. 3 pswin dokonanej ustawą z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy – Karta Nauczyciela oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2023 r. poz. 1672). Odpowiadając na pismo Prezesa Urzędu Minister przedstawił swój pogląd, zgodnie z którym dotychczasowe przepisy gwarantowały niezmienność opłat w całym cyklu studiów, natomiast obecna możliwość podnoszenia opłat za studia, w zakresie zajęć objętych programem studiów, nie ma zastosowania do roczników, które rozpoczęły studia przed dniem 1 października 2023 r.

(dowód: pismo Prezesa Urzędu z 3 września 2024 r., k. 828, pismo Ministra Nauki z 7 października 2024 r., k. 831, Pismo Prezesa Urzędu z 31 stycznia 2025 r., k. 834, pismo Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 marca 2025 r., k. 835)

[4] Analiza zgromadzonych w toku ww. czynności dokumentów i informacji wykazała, że istnieją podstawy do postawienia Uczelni zarzutu stosowania sprzecznej z prawem praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów. Uwzględniając dokonane ustalenia, Prezes Urzędu, postanowieniem z dnia 31 marca 2025 r., wszczął wobec Uczelni, z urzędu, postępowanie w sprawie stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów polegającej na zwiększaniu w trakcie trwania studiów ustalonych wysokości opłat za usługi edukacyjne, co mogło naruszać art. 80 ust 3 w zw. z art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, a także godzić w zbiorowe interesy konsumentów, a w konsekwencji stanowić praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 uokik (sygn. akt. RLU-2.610.2.2025.MS).

(dowód: Postanowienie nr RLU-4/2025, k. 2)

[5] O wszczęciu niniejszego postępowania oraz o możliwości ustosunkowania się do zarzutu Uczelnia została zawiadomiona pismem z dna 31 marca 2025 r. wysłanym na adres Uczelni ujawniony w Ewidencji Uczelni Niepublicznych prowadzonej przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego zgodnie z art. 37 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1571 z późn. zm.).

(dowód: zawiadomienie z dnia 31 marca 2025 r., k. 14-23, zwrotne potwierdzenie odbioru, k. 690)

[6] Do materiału dowodowego w postępowaniu w sprawie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów Prezes Urzędu postanowieniem z dnia 17 kwietnia 2025 r. włączył kopię zawiadomienia pełnomocnika studentów z dnia 17 stycznia 2024 r., wystąpienie Prezesa Urzędu z dnia 12 marca 2024 r., pismo Prezesa Urzędu z dnia 29 października 2024

r., pisma Uczelni z dnia 8 kwietnia 2024 r. oraz 25 listopada 2024 r. wraz z załączonymi do nich dokumentami, pozyskanymi w toku czynności prowadzonych pod sygnaturą RLU.641.4.2024.MS.

(dowód: Postanowienie nr RLU-11/2025, k. 24)

[7] O włączeniu powyższych dokumentów w poczet materiału dowodowego Uczelnia została zawiadomiona pismem z dnia 17 kwietnia 2025 r. wysłanym na adres Uczelni ujawniony w ww. Ewidencji Uczelni Niepublicznych. Pismem tym Uczelnia została również wezwana do przedstawienia informacji o wysokości obrotu osiągniętego w roku obrotowym 2024.

(dowód: zawiadomienie z 17 marca 2025 r., k. 687-689, zwrotne potwierdzenie odbioru, k. 691)

[8] W odpowiedzi na wezwanie z dnia 17 kwietnia 2025 r. pełnomocnik Uczelni oświadczył, że nie dysponuje ona jeszcze zatwierdzonym sprawozdaniem finansowym za 2024 r., w związku z czym przekazano informację o wysokości obrotu osiągniętego za rok obrotowy 2023. Ponadto pełnomocnik zadeklarował przedstawienie stanowiska Uczelni w sprawie w kolejnym piśmie.

(dowód: pismo Uczelni z 8 maja 2025 r., k. 692-712)

[9] Korzystając z prawa do zajęcia stanowiska w sprawie, pismem z dnia 30 czerwca 2025 r., pełnomocnik przedstawił stanowisko Uczelni odnośnie zarzutów sformułowanych przez Prezesa Urzędu, poinformował o wysokości obrotu osiągniętego w roku 2024, [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx].

(dowód: pismo Uczelni z 30 czerwca 2025 r., k. 734-757)

[10] Prezes Urzędu postanowieniem z dnia 29 lipca 2025 r. postanowił przedłużyć termin zakończenia postępowania do dnia 31 października 2025 r., o czym zawiadomił Uniwersytet.

(dowód: Postanowienie nr RLU-42/2025 z 29 lipca 2025 r., k. 759)

[11] Następnie, pismem z dnia 31 lipca 2025 r., pełnomocnik Uczelni poinformował o woli zakończenia niniejszego postępowania poprzez wydanie przez Prezesa Urzędu decyzji zobowiązującej w trybie art. 28 ust. 1 uokik oraz przedstawił wstępną propozycję zobowiązania, w ramach której Uniwersytet zobowiązałby się do: [xxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx].

(dowód: pismo Uczelni z 31 lipca 2025 r., k. 760-767)

[12] Prezes UOKiK poinformował Uczelnię o zamiarze nieuwzględnienia wniosku Uniwersytetu o zakończenie postępowania poprzez wydanie przez Prezesa UOKiK decyzji zobowiązującej w trybie art. 28 ust. 1 uokik.

(dowód: Pismo Prezesa UOKiK z 9 września 2025 r., k. 768)

[13] Uczelnię wezwano o dodatkowe wyjaśnienia m.in. w zakresie oświadczenia Uczelni o [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx], obowiązującego aktualnie zarządzenia normującego wzór umów

o warunkach odpłatności za studia oraz aktualnych tabel opłat obowiązujących w roku akademickim 2025/2026, a także liczby studentów, których objęła zarzucona praktyka.

(dowód: Wezwanie Prezesa UOKiK z 23 września 2025 r., k. 769)

[14] Uniwersytet złożył wniosek o uzasadnienie odmowy uwzględniania propozycji zobowiązania Uniwersytetu.

(dowód: wniosek Uniwersytetu SWPS z 7 października 2025 r., k. 780)

[15] Następnie Uczelnia przedstawiła, żądane wezwaniem Prezesa Urzędu z dnia 23 września 2025 r., informacje pismami z dnia 10 października 2025 r. oraz z dnia 17 października 2025 r.

(dowód: pismo Uniwersytetu SWPS z 10 października 2025 r., k. 784, pismo Uniwersytetu SWPS z 17 października 2025 r., k. 842)

[16] Prezes Urzędu postanowieniem z dnia 21 października 2025 r. włączył w poczet materiału dowodowego w postępowaniu w sprawie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów pisma stanowiące korespondencję z Ministrem Nauki prowadzoną pod sygnaturami DOZIK-1.071.16.2023.PJ oraz RLU-2.071.1.2025.MS: pismo Prezesa Urzędu z dnia 3 września 2024 r., pismo Ministra Nauki z dnia 7 października 2024 r., pismo Prezesa Urzędu z dnia 31 stycznia 2025 r. oraz pismo Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 marca 2025 r.

(dowód: Postanowienie nr RLU-52/2025, k. 827)

[17] O włączeniu powyższych dokumentów w poczet materiału dowodowego Uczelnia została zawiadomiona pismem z dnia 21 października 2025 r.

(dowód: zawiadomienie z 21 października 2025 r, k. 837)

[18] Następnie Prezes Urzędu udzielił Uczelni odpowiedzi na wniosek o uzasadnienie odmowy uwzględnienia propozycji zobowiązania przedstawiając motywy przekazanej informacji o zamiarze nieuwzględnienia złożonej propozycji zobowiązania.

(dowód: odpowiedź Prezesa Urzędu na wniosek z 21 października 2025 r., k. 839)

[19] Prezes Urzędu, postanowieniem z dnia 29 października 2025 r., postanowił przedłużyć termin zakończenia postępowania do dnia 31 grudnia 2025 r., o czym zawiadomił Uniwersytet.

(dowód: Postanowienie nr RLU-56/2025 z 29 października 2025 r., k. 895)

[20] Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572 ze zm., dalej: kpa) Prezes Urzędu zawiadomił Uczelnię o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w niniejszym postępowaniu oraz o możliwości zapoznania się z materiałem zgromadzonym w aktach sprawy w siedzibie Delegatury UOKiK w Lublinie. Pełnomocnik strony niniejszego postępowania skorzystał z prawa do zapoznania się z materiałem zgromadzonym w aktach sprawy w dniu 6 listopada 2025 r.

(dowód: zawiadomienie Prezesa Urzędu z 19 listopada 2025 r., k. 898)

[21] Pismem z dnia 5 grudnia 2025 r. pełnomocnik Uczelni przedstawił stanowisko końcowe Uczelni wraz z wnioskami dowodowymi. Uczelnia wniosła o przeprowadzenie dowodu z treści [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx]. Ponadto Uniwersytet wniósł o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka [xxxxxxxxxxxxxxxxxx], na okoliczność spotkania środowiska akademickiego z Ministerstwem Nauki i Szkolnictwa Wyższego, podczas którego Ministerstwo przekazało swoją interpretację dotyczącą możliwości waloryzacji czesnego na podstawie art. 80 ust. 3 pswin. Nadto Uczelnia wniosła o przeprowadzenie dowodu z [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx].

(dowód: pismo Uniwersytetu SWPS z 5 grudnia 2025 r., k. 902)

[22] W piśmie z dnia 5 grudnia 2025 r. Uniwersytet złożył również wniosek o umorzenie postępowania na podstawie art. 105 § 1 kpa w zw. z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz wniosek o odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 4 uokik z uwagi na brak winy Uniwersytetu. [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxx].

(dowód: pismo Uniwersytetu SWPS z 5 grudnia 2025 r., k. 902)

[23] W dniu 12 grudnia 2025 r. Uczelnia złożyła pismo zawierające doprecyzowanie petitum wniosków dowodowych złożonych w dniu 5 grudnia 2025 r.

(dowód: wiadomość poczty elektronicznej Uniwersytetu SWPS z 12 grudnia 2025 r., k. 942)

[24] Prezes Urzędu postanowieniem z dnia 22 grudnia 2025 r. postanowił przedłużyć termin zakończenia postępowania do dnia 28 lutego 2025 r., o czym zawiadomił Uniwersytet.

(dowód: Postanowienie Nr RLU-78/2025 z 22 grudnia 2025 r., k. 947)

[25] Pismem z dnia 21 stycznia 2026 r. Prezes Urzędu wezwał Uniwersytet o informację o wysokości obrotu uzyskanego za rok 2025.

(dowód: wezwanie Prezesa Urzędu z 21 stycznia 2026 r., k. 948)

[26] Pismem z dnia 28 stycznia 2026 r. Uczelnia poinformowała, że nie dysponuje informacją o wysokości obrotu osiągniętego w 2025 r.

(dowód: pismo Uniwersytetu SWPS z 28 stycznia 2026 r., k.955)

[27] Prezes Urzędu postanowieniem z dnia 2 marca 2026 r. postanowił przedłużyć termin zakończenia postępowania do dnia 31 marca 2026 r., o czym zawiadomił Uniwersytet.

(dowód: Postanowienie Nr RLU-15/2026 z 2 marca 2026 r., k.958)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił, co następuje:

[28] Uniwersytet SWPS jest uczelnią niepubliczną wpisaną pod numerem 95 do Ewidencji Uczelni Niepublicznych prowadzonej przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego zgodnie z art. 37

ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1571 z późn. zm.). Prezes Urzędu ustalił, że Uczelnia prowadzi studia I i II stopnia oraz studia jednolite magisterskie, które mogą odbywać się w trybie stacjonarnym i niestacjonarnym.

(dowód: wydruk z Ewidencji Uczelni Niepublicznych, k. 12)

[29] Uczelnia corocznie, przed rozpoczęciem rekrutacji na studia, w pierwszym lub drugim kwartale roku kalendarzowego, publikuje na stronie Uczelni w Biuletynie Informacji Publicznej (dalej: BIP) zarządzenie regulujące wysokość czesnego oraz innych opłat związanych z tokiem studiów oraz zarządzenie zatwierdzające wzór umowy o warunkach odpłatności za studia.

(dowód: pismo Uniwersytetu SWPS z 8 kwietnia 2024 r., k. 69, pismo Uczelni z dnia 25 listopada 2024 r., k. 350)

[30] Wzór umowy o warunkach odpłatności za studia oraz tabela opłat są udostępniane konsumentom przed zawarciem umowy drogą elektroniczną w formie pliku .pdf, który kandydat na studia może pobrać na swój dysk twardy, przechowywać i odtwarzać z zwykłym toku czynności.

(dowód: pismo Uniwersytetu SWPS z 8 kwietnia 2024 r., k. 68)

[31] Tabele czesnego są publikowane także w BIP Uczelni oraz w Wyszukiwarce Aktów Prawnych w Wirtualnej Uczelni, która jest internetową platformą komunikacji dla studentów, doktorantów i pracowników Uczelni oraz innych osób, które na podstawie odrębnych regulacji uzyskały dostęp do informacji w niej zawartej, znajdująca się pod adresem: portal.swps.edu.pl. Dostęp do Wirtualnej Uczelni mają wszyscy studenci Uniwersytetu i są w niej publikowane wszystkie akty wewnątrzuczelniane. Począwszy od drugiego roku studiów w Wirtualnej Uczelni uruchamiana jest procedura potwierdzenia zapoznania się przez studenta z wysokością opłat i regulaminem studiów poprzez zaznaczenie checkboxa po zalogowaniu się na indywidualne konto studenta w Wirtualnej Uczelni.

(*dowód: pismo Uniwersytetu SWPS z 8 kwietnia 2024 r., k. 69)*

[32] W Uczelni od 5 kwietnia 2019 r. do 13 stycznia 2020 r. obowiązywał wzór umowy o warunkach odpłatności za studia stanowiący załącznik do Zarządzenia Nr 6/2019 Dyrektora Generalnego SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego z dnia 5 kwietnia 2019 r. w sprawie zatwierdzenia wzoru umowy o warunkach odpłatności za studia.

(dowód: załącznik nr 6 do pisma Uczelni z 17 października 2025 r., k. 886)

[33] W Uczelni od 14 stycznia 2020 r. do 13 stycznia 2021 r. obowiązywał wzór umowy o warunkach odpłatności za studia zatwierdzony Zarządzeniem Nr 2/2020 Dyrektora Generalnego SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego z dnia 14 stycznia 2020 r. w sprawie zatwierdzenia wzoru umowy o warunkach odpłatności za studia.

(dowód: załącznik nr 5 do pisma Uczelni z 25 listopada 2024 r., k. 389)

[34] W Uczelni od 15 kwietnia 2020 r. do 13 stycznia 2021 r. obowiązywał wzór umowy o warunkach odpłatności za studia zawieranej w formie dokumentowej za pośrednictwem elektronicznego systemu rekrutacji zatwierdzony Zarządzeniem Nr 11/2020 Dyrektora Generalnego SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego z dnia 15 kwietnia 2020 r. w sprawie zatwierdzenia wzoru umowy o warunkach odpłatności za studia.

(dowód: załącznik nr 6 do pisma Uczelni z 25 listopada 2024 r., k. 399)

[35] W Uczelni od 14 stycznia 2021 r. do 19 stycznia 2022 r. obowiązywały wzór umowy o warunkach odpłatności za studia oraz wzór umowy o warunkach odpłatności za studia zawieranej za pośrednictwem elektronicznego systemu rekrutacji stanowiące załącznik nr 1 i 2 do Zarządzenia Nr 6/2021 Dyrektor Generalnej SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego z dnia 14 stycznia 2021 roku w sprawie zatwierdzenia wzorów umów o warunkach odpłatności za studia.

(dowód: załącznik nr 9 do pisma Uczelni z 25 listopada 2024 r., k. 456)

[36] W Uczelni od 20 stycznia 2022 r. do 22 stycznia 2024 r. obowiązywały wzór umowy o warunkach odpłatności za studia oraz wzór umowy o warunkach odpłatności za studia zawieranej za pośrednictwem elektronicznego systemu rekrutacji stanowiące załącznik nr 1 i 2 do Zarządzenia Nr 2/2022 Dyrektor Generalnej SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego z dnia 20 stycznia 2022 i obowiązujące na wszystkich kierunkach studiów oferowanych przez Uczelnię.

(dowód: pismo Uczelni z dnia 8 kwietnia 2024 r., k. 354)

[37] Powyższe wzorce zawierały w § 5 postanowienie o treści:

„1. W każdym kolejnym roku akademickim wysokość czesnego i opłat dodatkowych podlega zwiększeniu o wskaźnik równy wskaźnikowi wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych za rok kalendarzowy poprzedzający rok, w którym dokonuje się waloryzacji, ogłoszony przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. Pierwszym rokiem waloryzacji jest rok akademicki następujący po pierwszym roku obowiązywania umowy.

2. Uczelnia może odstąpić od waloryzacji, o której mowa w ust. 1 lub dokonać waloryzacji o wartość niższą.

3. Informacje o wysokości czesnego i opłat dodatkowych po waloryzacji Uczelnia publikuje w elektronicznym systemie obsługi studentów zwanym dalej Wirtualną Uczelnią w terminie do 30 czerwca.

4. Na dzień podpisania niniejszej umowy czesne oraz opłaty dodatkowe są zwolnione z podatku VAT. W przypadku zmiany przepisów czesne lub opłaty dodatkowe zostaną powiększone o podatek VAT według obowiązującej stawki."

(dowody: pismo Uczelni z dnia 25 listopada 2024 r., k. 353-354, Zarządzenie Nr 2/2020 Dyrektora Generalnego SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego z dnia 14 stycznia 2020 roku w sprawie zatwierdzenie wzoru umowy o warunkach odpłatności za studia, k. 389, Zarządzenie Nr 6/2021 Dyrektor Generalnej SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego z dnia 14 stycznia 2021 roku w sprawie zatwierdzenia wzorów umów o warunkach odpłatności za studia, k. 456, Zarządzenie Nr 2/2022 Dyrektor Generalnej SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego z dnia 20 stycznia 2022 roku w sprawie zatwierdzenia wzorów umów o warunkach odpłatności za studia, k. 518)

[38] W Uczelni od 23 stycznia 2024 r. do 28 stycznia 2025 r. obowiązywał wzór umowy o warunkach odpłatności za studia oraz wzór umowy o warunkach odpłatności za studia zawieranej za pośrednictwem elektronicznego systemu rekrutacji stanowiące załącznik nr 1 i 2 Zarządzenia Nr 7/2024 Dyrektor Generalnej Uniwersytetu SWPS z dnia 23 stycznia 2024 r. w sprawie zatwierdzenia wzorów umów o warunkach odpłatności za studia.

(dowód: Zarządzenie Nr 7/2024 Dyrektor Generalnej Uniwersytetu SWPS z dnia 23 stycznia 2024 roku w sprawie zatwierdzenie wzorów umów o warunkach odpłatności za studia, k. 633)

[39] W Uczelni od 28 stycznia 2025 r. obowiązuje wzór umowy o warunkach odpłatności za studia oraz wzór umowy o warunkach odpłatności za studia zawieranej za pośrednictwem elektronicznego systemu rekrutacji stanowiące załączniki nr 1 i 2 Zarządzenia nr 5/2025 Dyrektor Generalnej Uniwersytetu SWPS w sprawie zatwierdzenia wzorów umów o warunkach odpłatności za studia.

(dowód: Zarządzenie Nr 5/2025 Dyrektor Generalnej Uniwersytetu SWPS z dnia 28 stycznia 2025 r. w sprawie zatwierdzenia wzorów umów o warunkach odpłatności za studia, k. 800)

[40] Ww. wzorce umowne zawierają w § 5 postanowienie o treści:

„1. W każdym kolejnym roku akademickim wysokość czesnego i opłat dodatkowych podlega zwiększeniu (wyłącznie jeden raz w roku akademickim) o wskaźnik równy wskaźnikowi wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem za rok kalendarzowy poprzedzający rok, w którym dokonuje się waloryzacji, ogłoszony przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. Pierwszym rokiem waloryzacji jest rok akademicki następujący po pierwszym roku obowiązywania umowy. Waloryzacja nie może przekroczyć limitu wynikającego z art. 80 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

2. Uczelnia może odstąpić od waloryzacji, o której mowa w ust. 1 lub dokonać waloryzacji o wartość niższą.

3. Informacje o wysokości czesnego i opłat dodatkowych po waloryzacji Uczelnia publikuje w Wirtualnej Uczelni w terminie do 30 czerwca.

4. Uczelnia, do czasu ukończenia studiów przez Studenta, nie może wprowadzać nowych opłat za studia innych niż czesne i opłaty dodatkowe określone w Tabeli opłat dodatkowych ustalone zgodnie z niniejszą Umową."

(dowód: Zarządzenie Nr 7/2024 Dyrektor Generalnej Uniwersytetu SWPS z dnia 23 stycznia 2024 roku w sprawie zatwierdzenie wzorów umów o warunkach odpłatności za studia, k. 633, Zarządzenie Nr 5/2025 Dyrektor Generalnej Uniwersytetu SWPS z dnia 28 stycznia 2025 r. w sprawie zatwierdzenia wzorów umów o warunkach odpłatności za studia, k. 800)

[41] Umowy ze studentami rozpoczynającymi studia na Uczelni, regulujące zasady i wysokość pobieranych opłat za usługi edukacyjne, obowiązują od dnia 1 października, a w przypadku osób przyjętych na studia po 1 października od daty wpisu na listę studentów lub doręczenia decyzji o przyjęciu na studia i zostają zawarte na czas trwania studiów, tj. do dnia złożenia egzaminu dyplomowego, o czym stanowił § 7 wzorca umów o warunkach odpłatności za studia. Tak więc ze studentami, którzy kontynuowali naukę w następnych latach, nie zawiera się kolejnych (nowych) umów regulujących zasady i wysokość pobieranych opłat.

(dowody: wzór umowy o warunkach odpłatności za studia oraz wzór umowy o warunkach odpłatności za studia zawieranej za pośrednictwem elektronicznego systemu rekrutacji z lat: 2019/2020, 2020/2021, 2021/2022, 2022/2023, 2023/2024, 2024/2025, 2025/2026, kk. 886, 390, 400, 456, 519, 525, 565, 634, 643, 801, 805)

[42] W treści ww. wzorów umów zawarte są postanowienia o treści: *„Uczelnia pobiera czesne w wysokości zgodnej z załącznikiem nr 1 do niniejszej umowy (dalej jako: „Tabela czesnego")."* (§ 2 ust. 2), *„Nie stanowią zmiany niniejszej umowy: 1) zmiana wysokości opłat, o której mowa w § 5 (…)"* (§ 8 ust. 7 wzorca umowy o świadczenie usług edukacyjnych) oraz *„Nie wymagają*

zmian niniejszej umowy: 1) zmiana wysokości opłat, o której mowa w § 5 (…)" (§ 8 ust. 9 wzorca umowy o świadczenie usług edukacyjnych zawieranej za pośrednictwem elektronicznego systemu rekrutacji).

(dowody: wzór umowy o warunkach odpłatności za studia oraz wzór umowy o warunkach odpłatności za studia zawieranej za pośrednictwem elektronicznego systemu rekrutacji z lat: 2019/2020, 2020/2021, 2021/2022, 2022/2023, 2023/2024, 2024/2025, 2025/2026, kk. 886, 390, 400, 456, 519, 525, 565, 634, 643, 801, 805)

[43] Dyrektor Generalny Uczelni, przed rozpoczęciem rekrutacji na dany rok akademicki, ustala wysokość czesnego zarządzeniem w sprawie ustalenia wysokości czesnego i innych opłat związanych z tokiem studiów za pierwszy rok studiów. Załącznikiem do ww. zarządzenia są tabele czesnego i opłat, które stanowią również załączniki do ww. umów o warunkach odpłatności za studia i są zatytułowane: „Tabela czesnego oraz Tabela opłat dodatkowych za pierwszy rok studiów w roku akademickim 2019/2020", „Tabela czesnego za pierwszy rok studiów w roku akademickim 2020/2021", „Tabela czesnego oraz Tabela opłat dodatkowych za pierwszy rok studiów w SWPS Uniwersytecie Humanistycznospołecznym w roku akademickim 2021/2022", „Tabela czesnego oraz Tabela opłat dodatkowych za pierwszy rok studiów w roku akademickim 2023/2024 w SWPS Uniwersytecie Humanistycznospołecznym", „Tabela czesnego oraz Tabela opłat dodatkowych za pierwszy rok studiów w roku akademickim 2024/2025 w Uniwersytecie SWPS", „Tabela czesnego oraz „Tabela opłat dodatkowych za pierwszy rok studiów w roku akademickim 2025/2026 w Uniwersytecie SWPS". Ponadto, w tym samym trybie Dyrektor Generalny Uczelni wydaje zarządzenie regulujące wysokość opłat za usługi edukacyjne dla wyższych lat studiów. W każdym przypadku załącznikiem do ww. zarządzenia są tabele, w których wyszczególnione są wysokości opłat za każdy kolejny rok prowadzonych kierunków studiów.

(dowody: Zarządzenie Nr 1/2019 Dyrektora Generalnego SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego z dnia 26 marca 2019 roku w sprawie ustalenia wysokości czesnego i innych opłat związanych z tokiem studiów wyższych w roku akademickim 2019/2020, k. 872, Zarządzenie Nr 10/2020 Dyrektora Generalnego SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego z dnia 15 kwietnia 2020 roku w sprawie ustalenia wysokości czesnego i innych opłat związanych z tokiem studiów w roku akademickim 2020/2021 w SWPS Uniwersytecie Humanistycznospołecznym, k. 426, Zarządzenie Nr 1/2021 Dyrektor Generalnej SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego z dnia 11 stycznia 2021 roku w sprawie ustalenia wysokości czesnego i innych opłat związanych z tokiem studiów za pierwszy rok studiów w SWPS Uniwersytecie Humanistycznospołecznym w roku akademickim 2021/2022, k. 482, Zarządzenie Nr 18/2021 Dyrektor Generalnej SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego z dnia 22 marca 2021 roku w sprawie zmiany Zarządzenia Nr 1/2021 Dyrektor Generalnej SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego z dnia 11 stycznia 2021 roku w sprawie ustalenia wysokości czesnego i innych opłat związanych z tokiem studiów w SWPS Uniwersytecie Humanistycznospołecznym w roku akademickim 2021/2022, k. 489, Zarządzenie Nr 19/2021 Dyrektor Generalnej SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego z dnia 12 kwietnia 2021 roku w sprawie ustalenia wysokości czesnego i innych opłat związanych z tokiem studiów w roku akademickim 2021/2022 w SWPS Uniwersytecie Humanistycznospołecznym z załącznikami, k. 497, Zarządzenie Nr 3/2022 Dyrektor Generalnej SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego z dnia 20 stycznia 2022 roku w sprawie ustalenia wysokości czesnego i innych opłat związanych z tokiem studiów za pierwszy rok studiów w roku akademickim 2022/2023 w SWPS Uniwersytecie Humanistycznospołecznym, k. 539, Zarządzenie Nr 16/2022

Dyrektor Generalnej SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego z dnia 11 kwietnia 2022 roku w sprawie ustalenia wysokości czesnego i innych opłat związanych z tokiem studiów w roku akademickim 2022/2023 w SWPS Uniwersytecie Humanistycznospołecznym, k. 546, Zarządzenie Nr 3/2023 Dyrektor Generalnej SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego z dnia 24 stycznia 2023 roku w sprawie ustalenia wysokości czesnego i innych opłat związanych z tokiem studiów w roku akademickim 2023/2024 w SWPS Uniwersytecie Humanistycznospołecznym, k. 604, Zarządzenie Nr 8/2024 Dyrektor Generalnej Uniwersytetu SWPS z dnia 25 stycznia 2024 roku w sprawie ustalenia wysokości czesnego i innych opłat związanych z tokiem studiów za pierwszy rok studiów w roku akademickim 2024/2025 w Uniwersytecie SWPS, k. 656, Zarządzenie Nr 26/2024 Dyrektor Generalnej Uniwersytetu SWPS z dnia 25 kwietnia 2024 roku w sprawie ustalenia wysokości czesnego i innych opłat związanych z tokiem studiów w roku akademickim 2024/2025 w Uniwersytecie SWPS, k. 665, Zarządzenie Nr 19/2025 Dyrektor Generalnej Uniwersytetu SWPS z dnia 25 czerwca 2025 roku w sprawie wysokości czesnego i innych opłat związanych z tokiem studiów w roku akademickim 2025/2026 w Uniwersytecie SWPS, k. 787, załączniki do wzoru umowy o świadczenie usług edukacyjnych oraz wzoru umowy o świadczenie usług edukacyjnych zawieranej za pośrednictwem elektronicznego systemu rekrutacji z lat: 2019/2020, 2020/2021, 2021/2022, 2022/2023, 2023/2024, 2024/2025, 2025/2026, kk. 872, 404, 463, 474, 573, 657, 814)

[44] W roku akademickim 2020/2021 Dyrektor Generalny Uczelni zawiesił stosowanie Zarządzenia o cenach na rok akademickim 2020/2021 w zakresie ustalonej wysokości czesnego i innych opłat związanych z tokiem studiów dla drugiego i wyższych lat studiów. W okresie tym obowiązywały wysokości ustalone Zarządzeniem Nr 1/2019 Dyrektora Generalnego SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego z dnia 26 marca 2019 roku w sprawie ustalenia wysokości czesnego i innych opłat związanych z tokiem studiów wyższych w roku akademickim 2019/2020. Uczelnia tym samym zawiesiła na rok stosowanie zwaloryzowanego czesnego. W roku akademickim 2021/2022 aktywowana została waloryzacja za rok poprzedni oraz zastosowano waloryzację za rok 2021/2022. Tym samym skutki skumulowanej waloryzacji, która wyniosła 5,7%, odczuli studenci na roku trzecim i wyższych latach.

(dowody: pismo Uczelni z 25 listopada 2024 r., k. 358-359, załącznik nr 8 do pisma Uczelni z 25 listopada 2025 r., k. 454)

[45] Jak ustalono, Uczelnia stosuje w umowach z konsumentami umowną klauzulę waloryzującą, a także corocznie wydaje zarządzenie w sprawie ustalenia wysokości opłat za studia na pierwszym roku, a także na wyższych latach studiów. Jak wynika z tabel opłat stanowiących załączniki do zarządzeń w sprawie ustalenia wysokości opłat za studia, ich wysokość rośnie w kolejnych latach studiów. Kształtowanie się wysokości opłat w kolejnych latach studiów dla przykładowych kierunków obrazują poniższe tabele:

Tabela 1 – Kształtowanie się opłat za usługi edukacyjne pobieranych od studentów przykładowych kierunków rocznika 2020/2021

Kierunek	Rok studiów				
	I	II	III	IV	V
Psychologia	10 x 1 035,00 zł	10 x 1 070,00 zł	10 x 1 124,00 zł	10 x 1 226,00 zł	10 x 1 336,00 zł

(studia jednolite)	2 x 5 100,00 zł 9 800,00 zł	2 x 5 270,00 zł 10 130,00 zł	2 x 5 535,00 zł 10 645,00 zł	2 x 6 035,00 zł 11 605,00 zł	2 x 6 575,00 zł 12 645,00 zł
Psychologia, studia w indywidualnej organizacji toku studiów (studia jednolite)	10 x 1 035,00 zł 2 x 5 100,00 zł 9 800,00 zł	10 x 1 070,00 zł 2 x 5 270,00 zł 10 130,00 zł	10 x1 124,00 zł 2 x 5 535,00 zł 10 645,00 zł	10 x 1 226,00 zł 2 x 6 035,00 zł 5 802,50 zł	
Prawo (studia jednolite)	10 x 1 035,00 zł 2 x 5 100,00 zł 9 800,00 zł	10 x 1 070,00 zł 2 x 5 270,00 zł 10 130,00 zł	10 x 1 124,00 zł 2 x 5 535,00 zł 10 645,00 zł	10 x 1 226,00 zł 2 x 6 035,00 zł 11 605,00 zł	10 x1 336,00 zł 2 x 6 575,00 zł 12 645,00 zł

(Opracowanie własne na podstawie tabel opłat za studia: Załącznik nr 1 do Zarządzenia Nr 10/2020 Dyrektora Generalnego SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego z dnia 15 kwietnia 2020 roku, k. 429, Załącznik nr 1 do Zarządzenia Nr 19/2021 Dyrektor Generalnej SWPSW Uniwersytetu Humanistycznospołecznego z dnia 12 kwietnia 2021 roku, k. 499, Załącznik nr 2 do Zarządzenia nr 16/2022 Dyrektor Generalnej SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego z dnia 11 kwietnia 2022 roku, k. 553, Załącznik nr 4 do Zarządzenia Nr 3/2023 Dyrektor Generalnej SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego z dnia 24 stycznia 2023 r., k. 626, Załącznik nr 4 do Zarządzenia Nr 26/2024 Dyrektor Generalnej Uniwersytetu SWPS z dnia 25 kwietnia 2024 r., k. 683)

[46] Powyższe dane pokazują, że w związku z wejściem w życie Zarządzenia Dyrektora Generalnego Uczelni Nr 10/2020 studenci, którzy rozpoczęli studia w 2020 r. na kierunkach jednolitych magisterskich: psychologia, psychologia w indywidualnej organizacji toku studiów oraz prawo, kontynuujący studia w 2021 r., za II rok studiów zostali obciążeni opłatą za usługi edukacyjne w wyższej wysokości niż kwota wynikającą z zarządzenia Dyrektora Generalnego Uczelni obowiązującego w momencie rozpoczynania przez nich studiów (Zarządzenie Nr 10/2020). W przypadku kontunuowania studiów na roku trzecim w 2022 r. studenci ponownie zobowiązani byli do wnoszenia czesnego w wyższej wysokości, ustalonej Zarządzeniem Dyrektor Generalnej Nr 16/2022. W kolejnych latach studiów, wysokość czesnego dla studentów kontynuujących naukę była ponownie zwiększana zarządzeniami Dyrektora Generalnego (Zarządzenie Nr 3/2023, Zarządzenie Nr 26/2024).

Tabela 2 - Kształtowanie się opłat za usługi edukacyjne pobieranych od studentów przykładowych kierunków rocznika 2021/2022

Kierunek	Rok studiów			
	I	II	III	IV

Filologia (filologia angielska) (I stopnia)	10 x 975,00 zł 2 x 4 785,00 zł 9 200,00 zł	10 x 1 024,00 zł 2 x 5 025,00 zł 9 665,00 zł	10 x 1 117,00 zł 2 x 5 480,00 zł 10 535,00 zł	
Informatyka (I stopnia)	10 x 1 175,00 zł 2 x 5 775,00 zł 11 100,00 zł	10 x 1 234,00 zł 2 x 6 065,00 zł 11 665,00 zł	10 x 1 346,00 zł 2 x 6 615,00 zł 12 715,00 zł	
Wzornictwo (I stopnia)	10 x 1 615,00 zł 2 x 7 960,00 zł 15 300,00 zł	10 x 1 615,00 zł 2 x 7 960,00 zł 15 300,00 zł	10 x 1 615,00 zł 2 x 7 960,00 zł 15 300,00 zł	10 x 1 760,00 zł 2 x 8 675,00 zł 16 675,00 zł

(Opracowanie własne na podstawie tabel opłat za studia: Załącznik do Zarządzenia Nr 1/2021 Dyrektor Generalnej SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego z dnia 11 stycznia 2021 roku, k. 463, Załącznik nr 1 do Zarządzenia Nr 16/2022 dyrektor Generalnej SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego z dnia 11 kwietnia 2022 roku, k. 547, Załącznik nr 3 do Zarządzenia Nr 3/2023 Dyrektor Generalnej SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego z dnia 24 stycznia 2023 roku, k. 620, Załącznik nr 3 do Zarządzenia Nr 26/2024 Dyrektor Generalnej Uniwersytetu SWPS z dnia 25 kwietnia 2024 roku, k. 679)

[47] Powyższe dane pokazują, że w związku z wejściem w życie Zarządzenia Dyrektora Generalnego Uczelni Nr 16/2022 studenci, którzy rozpoczęli studia I stopnia w 2021 r. na kierunkach: filologia (filologia angielska) oraz informatyka kontynuujący studia w 2022 r., za II rok studiów zostali obciążeni opłatą za usługi edukacyjne w wyższej wysokości niż kwota wynikającą z zarządzenia Dyrektora Generalnego Uczelni obowiązującego w momencie rozpoczynania przez nich studiów (Zarządzenie Nr 1/2021). W przypadku kontunuowania studiów na roku trzecim w 2022 r. studenci ponownie zobowiązani byli do wnoszenia czesnego w wyższej wysokości, ustalonej Zarządzeniem Dyrektor Generalnej Nr 3/2023. Studentów kierunku wzornictwo objęła natomiast waloryzacja wysokości czesnego wyłącznie na IV roku studiów (Zarządzenie Nr 26/2024).

Tabela 3 Kształtowanie się opłat za usługi edukacyjne pobieranych od studentów przykładowych kierunków rocznika 2022/2023

Kierunek	Rok studiów	
	I	II
Filologia (filologia angielska) (II stopnia)	10 x 1 100,00 zł 2 x 5 410,00 zł 10 400,00 zł	10 x 1 199,00 zł 2 x 5 900,00 zł 11 340,00 zł

Kulturoznawstwo (II stopnia)	10 x 1 150,00 zł 2 x 5 670,00 zł 10 900,00 zł	10 x 1 254,00 zł 2 x 6 185,00 zł 11 885,00 zł

(Opracowanie własne na podstawie tabel opłat za studia: Załącznik do Zarządzenia Nr 3/2022 Dyrektor Generalnej SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego z dnia 20 stycznia 2022 roku, k. 540, Załącznik nr 2 do Zarządzenia Nr 3/2023 Dyrektor Generalnej SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego z dnia 24 stycznia 2023 roku, k. 613)

[48] Powyższe dane pokazują, że w związku z wejściem w życie Zarządzenia Dyrektora Generalnego Nr 3/2023 studenci, którzy rozpoczęli studia II stopnia w 2022 r. na kierunkach: filologia (filologia angielska) oraz kulturoznawstwo, kontynuujący studia w 2023 r. za drugi rok studiów zostali obciążeni opłatą za usługi edukacyjne w wyższej wysokości niż wynikająca z zarządzenia Dyrektora Generalnego Uczelni obowiązującego w momencie rozpoczynania przez nich studiów (Zarządzenie Nr 3/2022).

[49] Przekazane przez Uczelnię dane wskazują, że naliczała ona wyższe opłaty w kolejnych latach studiów również w stosunku do studentów rocznika 2022/2023, co obrazuje poniższy fragment tabeli, stanowiący część wyjaśnień Uniwersytetu:

[xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx]

(dowód: załącznik nr 2 do pisma Uniwersytetu SWPS z 25 listopada 2024 r., k. 372)

[50] W roku akademickim 2025/2026 Uniwersytet nie dokonał waloryzacji opłat za studia studentom, którzy rozpoczęli 4 i 5 rok w tym roku, a więc studentom rocznika 2021/2022 oraz 2022/2023.

(dowód: Zarządzenie Nr 26/2024 Dyrektor Generalnej Uniwersytetu SWPS z dnia 25 kwietnia 2024 roku w sprawie ustalenia wysokości czesnego i innych opłat związanych z tokiem studiów w roku akademickim 2024/2025 w Uniwersytecie SWPS, k. 665, Zarządzenie Nr 19/2025 Dyrektor Generalnej Uniwersytetu SWPS z dnia 25 czerwca 2025 roku w sprawie wysokości czesnego i innych opłat związanych z tokiem studiów w roku akademickim 2025/2026 w Uniwersytecie SWPS, k. 787)

[51] W obiegu pozostają umowy zawarte ze studentami rocznika 2022/2023 dotyczące studiów pięcioletnich, wobec których Uczelnia proponowała we wniosku o wydanie decyzji zobowiązującej, że zobowiąże się [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx].

(dowód: pismo Uczelni z 31 lipca 2025 r., k. 760 verte)

[52] Uczelnia oświadczyła, że liczba studentów, którzy rozpoczęli studia od 1 października 2018 r., a którym w kolejnych latach studiów zwaloryzowano wysokość opłat za usługi edukacyjne objęte programem studiów, bez uwzględnienia studentów, którzy rozpoczęli studia w roku akademickim 2023/2024 i późniejszych, wyniosła do dnia 17 października 2025 r. [xxxxxxxxx].

(dowód: pismo Uczelni z 17 października 2025 r., k. 842)

[53] Uniwersytet poinformował, że z tytułu waloryzowania opłat za studia, uzyskał w latach akademickich 2019/2020 – 2024/2025 kwotę: [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx]. Kwota ta obejmuje osoby, które rozpoczęły studia od roku akademickiego 2018/2019, a nie obejmuje osób, które rozpoczęły studia w roku 2023/2024 i późniejszych. Uczelnia przedstawiła w formie tabelarycznej dane dla ww. osób, uwzględniające czesne uiszczane w złotych i euro:

[xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx]

(dowód: pismo Uczelni z 17 października 2025 r., k. 842)

[54] Obrót Uczelni w 2024 r. wyniósł [xxxxxxxxxxxxxx] zł.

(dowód: pismo Uczelni z dnia 30 czerwca 2025 r., k. 734, kopia rachunku zysków i strat za rok 2024, k. 742)

Stanowisko Uczelni

[55] Uczelnia w toku czynności podejmowanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 49a uokik nie zgodziła się z przedstawionymi jej zarzutami. W opinii Uczelni jej działanie było zgodne z art. 80 pswin, w brzmieniu obowiązującym od 1 października 2018 r. do 5 września 2023 r., bowiem przepis ten zakazywał podwyższania opłat, jednak zakaz taki nie obejmował wprost ich waloryzowania. W ocenie Uniwersytetu znowelizowane brzmienie art. 80 ust. 3 pswin nie zmodyfikowało ogólnych zasad prawa cywilnego dotyczących możliwości stosowania waloryzacji, o ile taka klauzula została zawarta w umowie. Co więcej, powołany przepis stanowi *lex specialis* i jego rozszerzająca wykładnia - sugerująca, że przed 6 września 2023 r. waloryzacja była niedozwolona - nie powinna być stosowana. Zdaniem Uczelni podwyższanie opłat, o którym mowa w ww. przepisie, jest czym innym niż waloryzacja.

Mechanizm waloryzacji był przewidziany od samego początku w treści umowy o warunkach odpłatności za studia i nie był wprowadzony w trakcie trwania umowy. Studenci wiedzieli ile wynosić będzie czesne oraz kiedy i o jaki wskaźnik zostanie zwaloryzowane. Zdaniem Uczelni późniejsza zmiana przepisu, polegająca na przesądzeniu wprost w ustawie, że opłaty mogą być zwiększane nie więcej niż o wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych, łącznie nie więcej niż o 30% wysokości tych opłat, nie oznacza, że w poprzednim stanie prawnym nie można było dokonywać zwiększenia opłat o wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych. W ocenie Uczelni można było dokonywać waloryzacji za zasadach ogólnych, zaś nowy przepis wprowadził tylko górną granicę takiej waloryzacji. Zdaniem Uczelni inflacyjna waloryzacja czesnego nie stanowiła zwiększania opłat, bowiem mechanizm waloryzacji został przewidziany od początku w treści umowy o warunkach odpłatności za studia.

(dowód: pismo Uczelni z 8 kwietnia 2024 r., k. 60-89, pismo Uczelni z 25 listopada 2024 r., k. 350-365)

[56] Uczelnia argumentowała ponadto, że stosowana klauzula umowna zawarta we wzorcach umownych umowy o warunkach odpłatności za studia obowiązujących w latach akademickich 2018/2019 – 2022/2023 nie naruszała art. 80 ust. 3 pswin w brzmieniu obowiązującym od 1 października 2018 r. do 5 września 2023 r. Na poparcie powyższego powoływała, że klauzula z góry określała w jasny i zrozumiały sposób miernik waloryzacji czesnego, oparty o precyzyjną i publiczną metodę indeksowania, oraz zasady, na jakich może dojść do waloryzacji. Uczelnia nie narzuciła tego przelicznika w trakcie trwania stosunku umownego, ale był on znany konsumentowi przed zawarciem umowy o warunkach odpłatności za studia. Ponadto Uniwersytet wskazał, że stosowane przez niego wzorce umowy o warunkach odpłatności za studia umożliwiają studentowi wypowiedzenie umowy w każdym momencie. Uniwersytet uzasadniał dokonywanie waloryzacji opłat za usługi edukacyjne na studiach argumentami ekonomicznymi, wskazując, że zastosowanie przez niego waloryzacji inflacyjnej miało na celu utrzymanie stałej relacji między nominalną wartością czesnego, a nominalną kwotą kosztów działalności. Brak waloryzacji oznaczałby istotne ryzyko ograniczenia płynności bieżącej oraz zmniejszenie skali inwestycji w rozwój Uczelni, a w przypadku niezastosowania waloryzacji ciężar wzrostu nominalnych kosztów Uczelni musiałby zostać poniesiony przez studentów rozpoczynających studia. Uczelnia akcentowała przy tym, że zgodnie z art. 409 ust. 5 pswin zysk netto uczelni niepublicznej przeznacza się wyłącznie na cele statutowe tej uczelni.

(dowód: pismo Uczelni z 8 kwietnia 2024 r., k. 60-89)

[57] Uczelnia kwestionowała ponadto kompetencję Prezesa Urzędu do badania zgodności jej działania z art. 80 pswin. Zdaniem Uniwersytetu, jako uczelnia niepubliczna działa on w formie zakładu administracyjnego i korzysta z władztwa zakładowego, upoważniającego go do jednostronnego kształtowania stosunków prawnych ze studentami, a wydawane przez niego akty zakładowe wewnętrzne co do zasady nie podlegają kontroli instytucji zewnętrznych, co wynika z przyznania uczelniom szerokiej autonomii (art. 70 ust. 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, Dz.U. 1997 Nr 78, poz. 483 ze zm., dalej: *Konstytucja RP*, w zw. z art. 9 ust. 2 pswin). Przyjmowanie wzorców umów o warunkach odpłatności za studia odbywa się w drodze aktów wewnątrzzakładowych (zarządzeń dyrektora generalnego), co rodzi wątpliwość, czy Prezesowi Urzędu przysługuje kompetencja do kontrolowania aktu wewnętrznego z przepisami pswin. Ponadto

ustawodawca w art. 431 ust. 1 pkt 2 lit. c pswin przesądził, że badanie zgodności działania uczelni z przepisem art. 80 ust. 3 pswin należy do wyłącznej kompetencji Ministra Nauki.

(dowód: pismo Uczelni z 8 kwietnia 2024 r., k. 60-89)

[58] Uniwersytet powołał się ponadto na zapewnienie ze strony Ministerstwa Edukacji i Nauki, jakie otrzymał we wrześniu 2018 r., podczas szkolenia związanego z wdrożeniem nowej ustawy pswin. Pracownik ww. Ministerstwa miał wówczas przekazać Uczelni, że waloryzacja w świetle art. 80 pswin jest dopuszczalna. [xxx].

(dowód: pismo Uczelni z 8 kwietnia 2024 r., k. 75, zał. nr 10 do pisma Uczelni z 8 kwietnia 2024 r., k. 344)

[59] Uczelnia nie zgodziła się także z zarzutem sformułowanym przez Prezesa Urzędu w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania administracyjnego. Jej zdaniem stosowanie klauzuli waloryzacyjnej było zgodne z art. 80 ustawy pswin w brzmieniu obowiązującym od 1 października 2018 r. do 5 września 2023 r., powieliła przy tym argumentację przekazaną przez Uczelnię w toku czynności prowadzonych na podstawie art. 49a uokik, zaprezentowaną w pismach z dnia 8 kwietnia 2024 r. i 25 listopada 2024 r. Uczelnia wyjaśniła ponadto, że jej działania, które zostały zakwestionowane przez Prezesa Urzędu, były podjęte w dobrej wierze i nigdy nie były nakierowane na świadome pokrzywdzenie studentów, a Uniwersytet przyjął interpretację przepisów, która wydawała się dopuszczalna, zgodnie z którą mechanizm waloryzacji przewidziany jest w treści umowy o warunkach odpłatności za studia (tzw. cena indeksowana), a zatem nie jest zwiększaniem opłat, o którym mowa w art. 80 ust. 3 pswin. Uniwersytet podniósł również, że zgodnie z art. 264 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2018 r. poz. 1669) pierwszym rokiem waloryzacji czesnego, którego mógłby dotyczyć postawiony mu przez Prezesa Urzędu zarzut, jest rok akademicki 2020/2021.

(dowód: pismo Uczelni z 30 czerwca 2025 r., k. 734-757, wniosek Uniwersytetu SWPS o uzasadnienie odmowy uwzględnienia zobowiązania Uniwersytetu SWPS z 7 października 2025 r., k. 781, pismo Uniwersytetu SWPS z 17 października 2025 r., k. 842)

[60] Ponadto Uczelnia argumentowała, że przyjęcie wykładni Prezesa UOKiK powoduje, że przepis może zostać uznany za sprzeczny z art. 2 oraz art. 32 Konstytucji RP, stanowiących zasadę demokratycznego państwa prawa, urzeczywistniającego zasady sprawiedliwości społecznej oraz równości wobec prawa, prawa do równego traktowania przez władze publiczne oraz zakaz dyskryminacji w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiejkolwiek przyczyny. Zdaniem Uczelni interpretacja przepisu przyjęta przez Uczelnię nadaje przepisowi art. 80 pswin rozumienie zgodne z zasadami i wartościami konstytucyjnymi.

(dowód: pismo Uczelni z 30 czerwca 2025 r., k.734-757)

Stanowisko Ministra Nauki

[61] Prezes Urzędu zwrócił się do Ministra Nauki pismami z dnia 3 września 2024 r. oraz 31 stycznia 2025 r. o przedstawienie stanowiska w kwestii możliwości stosowania

waloryzacji pod rządami art. 80 ust. 3 w brzmieniu obowiązującym od 1 października 2018 r. do 5 września 2023 r. oraz o informację, jaką opinię w tej sprawie Minister Nauki prezentował Uniwersytetowi SWPS. W odpowiedzi Minister Nauki przedstawił swoje stanowisko, zgodnie z którym w dotychczasowym stanie prawnym uczelnie nie dysponowały wyraźną podstawą prawną do takiego kształtowania regulaminów opłat i umów ze studentami, które przewidywałyby mechanizmy waloryzacji opłat ustalonych zgodnie z art. 80 ust. 2 pswin, natomiast przepis ten, w znowelizowanym ustawą z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy – Karta Nauczyciela oraz niektórych innych ustaw brzmieniu, ma zastosowanie jedynie do opłat pobieranych od osób, które zostały przyjęte na pierwszy rok studiów, począwszy od roku akademickiego 2023/2024. Możliwość podnoszenia opłat za studia, w zakresie zajęć objętych programem studiów, nie ma zastosowania do roczników, które rozpoczęły studia przed dniem 1 października 2023 r. Minister oświadczył również, że takie stanowisko zostało przedstawione Uniwersytetowi. Minister dodatkowo potwierdził swoje stanowisko w piśmie z dnia 27 marca 2025 r.

(dowód: pismo Prezesa Urzędu z 3 września 2024 r., k. 828, pismo Ministra Nauki z 7 października 2024 r., k. 831, Pismo Prezesa Urzędu z 31 stycznia 2025 r., k. 834, pismo Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 marca 2025 r., k. 835)

Prezes Urzędu zważył, co następuje

I.
Interes publicznoprawny:

[62] Stosownie do art. 1 ust. 1 uokik, ochrona interesów przedsiębiorców i konsumentów podejmowana w ramach działań Prezesa UOKiK jest prowadzona w interesie publicznym. Podejmowane przez organ ochrony konsumentów działania mają na celu ochronę interesów zbiorowości, a nie wprost poszczególnych, indywidualnych uczestników rynku. Naruszenie interesu publicznego stanowi bezwzględny warunek uznania kompetencji Prezesa Urzędu do rozstrzygnięcia określonej sprawy. Interes publiczny zostaje naruszony wówczas, gdy działania przedsiębiorcy dotykają szerokiego kręgu uczestników rynku, zaburzając jego prawidłowe funkcjonowanie. Naruszenie interesu publicznego stanowi podstawę do rozstrzygnięcia przez organ ochrony konsumentów sprawy w oparciu o przepisy uokik.

[63] Rozpatrywana sprawa ma w ocenie Prezesa UOKiK charakter publiczny, ponieważ wiąże się z ochroną interesu wszystkich konsumentów, którzy zawarli z Uczelnią umowę o warunkach odpłatności za studia. Wskazać należy, że Uczelnia kieruje swoją ofertę edukacyjną do nieokreślonego kręgu adresatów. Zatem w niniejszej sprawie uzasadnione było podjęcie przez Prezesa Urzędu działań przewidzianych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów. W tym stanie rzeczy przyjąć należy, iż do oceny stanu faktycznego niniejszej sprawy zastosowanie mają przepisy ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, a dotyczące jej postępowanie jest prowadzone w interesie publicznym.

[64] Art. 70 ust. 5 Konstytucji RP, którego emanacją jest art. 9 ust. 2 pswin, stanowi zasadę autonomiczności uczelni, zgodnie z którą szkoły wyższe są autonomiczne na zasadach określonych w ustawie. Zgodnie z art. 9 ust. 5 pswin organy władzy publicznej mogą podejmować rozstrzygnięcia dotyczące uczelni tylko w przypadkach, gdy taka możliwość przewidziana jest w ustawie. Zgodnie z art. 31 pkt. 1 uokik do zakresu działania Prezesa Urzędu należy sprawowanie kontroli przestrzegania przez przedsiębiorców przepisów ustawy

o ochronie konkurencji i konsumentów. Należy więc stwierdzić, że istnieje ustawowa podstawa prawna do oceny zgodności działania Uniwersytetu z normą prawną wskazaną w art. 24 ust. 1 i 2 uokik.

Naruszenie art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów

[65] Zgodnie z art. 24 ust. 1 uokik zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Jednocześnie, zgodnie z art. 24 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy, przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami zachowanie przedsiębiorcy.

[66] Stwierdzenie przez Prezesa Urzędu stosowania przez Uczelnię praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów wymaga zatem stwierdzenia łącznego zaistnienia następujących przesłanek:

1) kwestionowane zachowania są działaniami przedsiębiorcy,
2) zachowania te są sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami,
3) zachowania te naruszają zbiorowe interesy konsumentów.

Dla uznania, że Uczelnia stosuje zakazaną przez uokik praktykę niezbędne jest stwierdzenie, że jej zachowanie jest sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami i jednocześnie narusza zbiorowy interes konsumentów.

1) Status przedsiębiorcy

[67] Jak wynika z art. 4 ust. 1 uokik, ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy, rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1480). Art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1571 z późn. zm.) stanowi, że uczelnia ma osobowość prawną.

[68] W świetle ww. przepisów oraz ugruntowanego orzecznictwa sądowego usługi edukacyjne o charakterze zarobkowym świadczone przez szkołę wyższą są działalnością o charakterze użyteczności publicznej, a podmiot świadczący te usługi jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 uokik (tak np. wyroki SOKiK z dnia: 5 lutego 2003 r., sygn. akt XVII AmA 36/02, 28 września 2005 r., sygn. akt XVII AmC 18/05 i 12 grudnia 2005 r., sygn. akt XVII AmC 80/04, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 3 lipca 2003 r., sygn. akt III CZP 38/03, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2004 r., sygn. akt III SK 22/04). W wyroku z dnia 6 lipca 2007 r., sygn. akt VI ACa 295/07, Sąd Apelacyjny w Warszawie wywiódł, że niepubliczna szkoła wyższa świadcząca odpłatnie usługi edukacyjne ma status przedsiębiorcy i nie stoi powyższemu na przeszkodzie przepis art. 106 Prawa o szkolnictwie wyższym przewidujący, że prowadzenie przez uczelnię działalności dydaktycznej, naukowej, badawczej, doświadczalnej, artystycznej, sportowej, diagnostycznej, rehabilitacyjnej lub leczniczej nie jest działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej. Sąd Apelacyjny wskazał, że za przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uważa się (…) także m.in. osobę prawną organizującą lub świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, do której to szeroko rozumianej kategorii przedsiębiorców zaliczyć należy uczelnię niepubliczną. Niepubliczna szkoła wyższa organizuje i świadczy usługi edukacyjne, które ze względu na ich charakter i przydatność ukierunkowane są na zaspokajanie potrzeb społeczeństwa w zakresie edukacji. Są to więc, w ocenie Sądu Apelacyjnego, usługi

o charakterze użyteczności publicznej. Niepubliczna szkoła wyższa prowadzi działalność w zakresie organizowania i świadczenia usług edukacyjnych odpłatnie, systematycznie, we własnym imieniu, na rachunek uczelni jako odrębnej osoby prawnej, zawodowo, w sposób zorganizowany i ciągły, przez uprawnionych pracowników uczelni, profesjonalnie, działalność ta podporządkowana jest regułom opłacalności i racjonalnego gospodarowania, co łącznie czyni szkołę uczestnikiem obrotu gospodarczego w określonym przedmiotowo zakresie.

[69] Powyższe wywody były poczynione na gruncie nieobowiązującej już ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym, ale pozostają aktualne również w obecnym stanie prawnym. Nie ulega tym samym wątpliwości, że Uniwersytet SWPS jako niepubliczna szkoła wyższa organizująca i świadcząca usługi edukacyjne na zasadzie odpłatności, które są usługami o charakterze użyteczności publicznej, jest przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

2) Sprzeczność zachowania przedsiębiorcy z prawem

[70] Na gruncie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów sankcjonowane jest zachowanie przedsiębiorcy sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami. Sprzeczność z prawem działania lub zaniechania przedsiębiorcy może być ujmowana jako zachowanie niezgodne z obowiązującymi przepisami prawa stanowionego. Do uznania sprzeczności z prawem nie ma konieczności wykazywania winy przedsiębiorcy, w tym winy umyślnej bądź świadomości naruszenia przez niego przepisów prawa.

[71] W niniejszej sprawie, w świetle sformułowanych zarzutów, rozważenia wymaga zatem kwestia, czy zachowanie przedsiębiorcy było zgodne czy też niezgodne z obowiązującymi zasadami porządku prawnego, dla stwierdzenia powyższego bez znaczenia pozostaje strona podmiotowa czynu.

[72] Ustawodawca w art. 24 ust. 2 uokik nie wskazuje konkretnie, jakiego rodzaju sprzeczność z prawem zachowania przedsiębiorcy stanowi praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów. Z tego względu, przedmiotem rozstrzygnięcia Prezesa Urzędu jest wykazanie, że w ustalonym stanie faktycznym Uczelnia dopuściła się naruszenia przepisów art. 80 ust. 3 w zw. z art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 478).

[73] W okresie od 1 października 2018 r. do 5 września 2023 r. treść art. 80 ust. 3 pswin brzmiała następująco:

„Do czasu ukończenia studiów przez osoby przyjęte na studia na dany rok akademicki uczelnia nie może zwiększyć wysokości ustalonych dla nich opłat ani wprowadzić nowych opłat. Nie dotyczy to zwiększania wysokości opłat za prowadzenie zajęć nieobjętych programem studiów oraz za korzystanie z domów studenckich i stołówek studenckich."

[74] Z dniem 6 września 2023 r. brzmienie art. 80 ust. 3 pswin zmieniło się na następujące:

„Do czasu ukończenia studiów przez osoby przyjęte na studia na dany rok akademicki uczelnia nie może wprowadzić dla nich nowych opłat, a zwiększenia wysokości opłat, o których mowa w ust. 2, może dokonać raz w roku akademickim i nie więcej niż o wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w poprzednim roku kalendarzowym, ogłoszony przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1251, 1429 i 1672), łącznie nie więcej niż o 30% wysokości

tych opłat. Nie dotyczy to zwiększania wysokości opłat za prowadzenie zajęć nieobjętych programem studiów oraz za korzystanie z domów studenckich i stołówek studenckich."

[75] Zgodnie z treścią art. 80 ust. 2 pswin uczelnia przed rozpoczęciem rekrutacji **ustala opłaty pobierane od studentów oraz ich wysokość.** Ustalenie opłat wymaga zasięgnięcia opinii samorządu studenckiego. Powołany artykuł obowiązuje w tym brzmieniu od 1 października 2018 r., tj. od wejścia w życie pswin, i nie ulegał zmianom. **Zgodnie z brzmieniem powołanego przepisu wysokość opłat pobieranych od studentów ma być znana przed rozpoczęciem rekrutacji, a więc na długo wcześniej, niż moment zawarcia umowy z uczelnią.** Powołany przepis służy nie tylko ocenie możliwości sfinansowania studiów przez studenta, ale porównania między sobą dostępnych ofert uczelni.

[76] Zgodnie z art. 56 kc czynność prawna wywołuje nie tylko skutki w niej wyrażone, lecz **również te, które wynikają z ustawy**, z zasad współżycia społecznego i z ustalonych zwyczajów. Art. 58 § 1 kc stanowi, że czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzą odpowiednie przepisy ustawy, natomiast § 3 powołanego przepisu, że jeżeli nieważnością jest dotknięta tylko część czynności prawnej, czynność pozostaje w mocy co do pozostałych części, chyba że z okoliczności wynika, iż bez postanowień dotkniętych nieważnością czynność nie zostałaby dokonana.

[77] Przez ustawę należy rozumieć normy prawne mieszczące się w zawartym w art. 87 Konstytucji RP katalogu źródeł prawa, a normy bezwzględnie obowiązujące kształtują skutki czynności prawnej nawet wbrew odmiennej woli stron wyrażonej w oświadczeniach woli[1]. Źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są więc: Konstytucja, ustawy, ratyfikowane umowy międzynarodowe oraz rozporządzenia, a także na obszarze działania organów, które je ustanowiły, akty prawa miejscowego. Warunkiem wejścia w życie ustaw jest ich ogłoszenie (art. 88 ust. 1 Konstytucji RP).

[78] Zgodnie z art. 353^1 kc strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swojego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiał się właściwości (naturze) stosunku, **ustawie** ani zasadom współżycia społecznego. W celu stwierdzenia, czy unormowanie sytuacji prawnej dokonane przez strony w umowie mieści się w granicach określonych w art. 353^1 kc, należy wziąć pod uwagę zarówno treść stosunku zobowiązaniowego, jak i cel tego stosunku, dalszy skutek zawartej umowy – stan rzeczy, który nie jest objęty treścią oświadczeń woli, a ma być zrealizowany w następstwie wykonania uprawnień i obowiązków wynikających z dokonanej czynności prawnej[2]. Biorąc pod uwagę cel stosunku umownego ukształtowanego przy wykorzystaniu klauzuli waloryzacyjnej, jakim było podwyższenie opłat za studia, można wywieść wniosek, że był on sprzeczny z obowiązującą do 5 września 2023 r. normą wynikającą z treści art. 80 ust. 3 pswin.

[79] Bezwzględny charakter normy prawnej art. 80 ust. 3 pswin w brzmieniu obowiązującym od 1 października 2018 r. do 5 września 2023 r. wynikał z **wykluczenia przez ustawodawcę odmiennego ukształtowania przez strony stosunku prawnego** (kategoryczne sformułowanie: *„uczelnia nie może zwiększyć"*). Ponadto, w orzecznictwie jako przepisy

[1] por. Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z 2014-01-23 II CSK 251/13 (numer 924851).

[2] Art. 353^1 *Kodeks cywilny. Komentarz*, red. prof. dr hab. Mariusz Załucki, 2023, wyd. 3/Kozieł.

bezwzględnie wiążące kwalifikowane są przepisy**, których treść jest wyrazem zasady moralnej, wyraża intencję ochrony porządku publicznego lub realizuje istotny cel społeczno-gospodarczy.** Jak stwierdził SN w wyroku z dnia 20 marca 2014 r.: *„Jako ius cogens traktować należy nie tylko te przepisy, z których redakcji wyraźnie wynika ich bezwzględnie obowiązujący charakter, lecz także te, których treść jest wyrazem zasady moralnej, wyraża intencję ochrony porządku publicznego lub odzwierciedla istotny cel społeczno-gospodarczy. Cel umowy sprzeczny z prawem nie musi być celem wspólnym dla obu stron, wystarczy, że do jego osiągnięcia dąży jedna ze stron umowy, a druga jest tego świadoma lub - biorąc pod uwagę okoliczności zawarcia umowy oraz jej treść - powinna być świadoma”*[3].

[80] W dniu 1 października 2018 r., w związku z wejściem w życie pswin, przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym straciły moc z wyjątkiem art. 98, art. 100, art. 101, art. 102, art. 103, art. 103a, art. 104 i art. 106, które straciły moc z dniem 31 grudnia 2018 r. W tym miejscu należy wyjaśnić jednak, że ustawa Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z dnia 3 lipca 2018 r. (Dz.U. z 2018 r. poz. 1669) w art. 264 ust. 1 przesądziła, że umowy zawierane ze studentami, o których mowa w art. 160a ustawy uchylanej w art. 169 pkt 3, zachowują moc. Do umów tych stosuje się w przepisy art. 160a tej ustawy. Art. 264 ust. 2 powołanej ustawy stanowił natomiast, że uczelnia zawiera z osobami rozpoczynającymi studia w roku akademickim 2018/2019 umowy określające warunki pobierania opłat związanych z odbywaniem studiów oraz opłat za usługi edukacyjne, a także wysokość tych opłat, na zasadach dotychczasowych. **Tym samym zawarcie umowy o warunkach odpłatności za studia według reguł nowej ustawy nastąpiło w roku akademickim 2019/2020, a więc do studentów rozpoczynających studia w tym roku należy odnieść normy gwarancyjne pswin**.

[81] Wejście w życie ustawy pswin w dniu 1 października 2018 r. wprowadziło szereg norm o charakterze gwarancyjnym dla studentów, dotyczących ponoszenia opłat za usługi edukacyjne, zarówno na uczelniach publicznych jak i niepublicznych. Po pierwsze, wysokość opłat za usługi edukacyjne nie mogła przekroczyć kosztów niezbędnych do utworzenia i prowadzenia studiów oraz przygotowania i wdrażania strategii uczelni, po drugie uczelnia przed rozpoczęciem rekrutacji powinna ustalić opłaty pobierane od studentów oraz ich wysokość, której ustalenie wymagało zasięgnięcia opinii samorządu studenckiego, a po trzecie do czasu ukończenia studiów przez osoby przyjęte na dany rok akademicki uczelnia nie mogła zwiększyć wysokości ustalonych dla nich opłat ani wprowadzić nowych opłat. Nie dotyczyło to zwiększania wysokości opłat za prowadzenie zajęć nieobjętych programem studiów oraz za korzystanie z domów studenckich i stołówek studenckich.

[82] Przede wszystkim ustawa pswin przewidziała normę dotyczącą stałości wysokości ustalonych opłat za usługi edukacyjne w zakresie opłat za usługi edukacyjne objęte programem studiów. Jak wskazano w uzasadnieniu projektu pswin[4]: *„(…) Wśród szczególnie istotnych, nowych gwarancji praw studenta należy wskazać obowiązek ustalenia przez uczelnię opłat pobieranych od studentów oraz ich wysokości przed rozpoczęciem rekrutacji. Do czasu ukończenia studiów przez osoby przyjęte na studia w ramach konkretnej rekrutacji, uczelnia nie będzie mogła zwiększyć dla nich wysokości opłat ani wprowadzić nowych opłat,*

[3] Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 20 marca 2014 r., sygn. II CSK 290/13.

[4] Uzasadnienie rządowego projektu ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, druk nr 2446, data pisma: 2018-04-05.

przy czym nie będzie to dotyczyło opłat za zajęcia nieobjęte programem studiów oraz za korzystanie z domów studenckich i stołówek studenckich. Uczelnia będzie zobowiązana zamieścić informację o wysokości i rodzaju opłat w BIP na swojej stronie podmiotowej." Uprawnione jest więc stwierdzenie, że **bezwzględny charakter normy prawnej, która gwarantowała studentom niezmienność ustalonych opłat za studia, wynikał z brzmienia przepisu, wyrażającego intencję realizacji istotnego celu społeczno-gospodarczego**, jakim jest możliwie najszersza dostępność do szkolnictwa wyższego oraz ochrona praw ekonomicznych studentów.

[83] W takim stanie prawnym środowisko nauki prawa przedstawiało jednolitą opinię o braku możliwości podniesienia opłat dla studentów już studiujących oraz formułowało postulaty wprowadzenia do omawianego przepisu klauzuli waloryzacyjnej w związku z rosnącą inflacją[5]. Natomiast dopiero sytuacja gospodarcza skłoniła ustawodawcę do zmiany stanu prawnego[6].

[84] W konsekwencji 6 września 2023 r. weszła w życie ustawa z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy – Karta Nauczyciela oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2023 r. poz. 1672), nadająca art. 80 ust. 3 pswin następujące brzmienie: *„Do czasu ukończenia studiów przez osoby przyjęte na studia na dany rok akademicki uczelnia nie może wprowadzić dla nich nowych opłat, a zwiększenia wysokości opłat, o których mowa w ust. 2, może dokonać raz w roku akademickim i nie więcej niż o wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w poprzednim roku kalendarzowym, ogłoszony przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2023 r. poz. 1251, 1429 i 1672), łącznie nie więcej niż o 30% wysokości tych opłat. Nie dotyczy to zwiększania wysokości opłat za prowadzenie zajęć nieobjętych programem studiów oraz za korzystanie z domów studenckich i stołówek studenckich"* (art. 13 ustawy zmieniającej). Art. 30 powołanej ustawy stanowi, że przepis art. 80 ust. 3 zdanie pierwsze ustawy zmienianej w art. 13 w brzmieniu nadanym ustawą zmieniającą stosuje się do opłat pobieranych od osób, **które zostały przyjęte na pierwszy rok studiów, począwszy od roku akademickiego 2023/2024.** Należy więc uznać, że *a contrario* przepisu nie stosuje się wobec studentów, którzy zostali przyjęci na pierwszy rok studiów w latach wcześniejszych. Tym samym zmiana brzmienia przepisu art. 80 ust. 3 nie objęła studentów, którzy kontynuowali naukę na wyższych latach studiów w roku 2023/2024, a wobec tego nakładanie na tych studentów zwiększonych opłat za studia w kolejnych latach nauki jest nieuprawnione, o czym mowa będzie w dalszej części uzasadnienia.

[85] Oceniając więc pod względem prawnym sytuację, jaka miała miejsce od 1 października 2018 r., a więc od wejścia w życie ustawy pswin, należy stwierdzić, że zaistniała z tym dniem norma szczególna art. 80 ust. 3 w zw. z art. 80 ust. 2 pswin - której stosowanie na mocy

[5] Art. 80 PrSzkolWyżN red. Jakubowski 2023, wyd. 1/Leszczyński.

[6] Uzasadnienie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy - Karta Nauczyciela, ustawy o instytutach badawczych, ustawy - Prawo oświatowe oraz niektórych innych ustaw, druk nr 3302, data pisma: 2023-05-19, *„(…) Konieczność wprowadzenia możliwości waloryzacji opłat za studia wynika z bieżącej sytuacji ekonomicznej, w szczególności z aktualnego wskaźnika inflacji, którego przy tworzeniu pierwotnych przepisów nie można było przewidzieć. Jednocześnie w projekcie, w celu przeciwdziałania nadmiernemu wzrostowi opłat, zaproponowano by podwyższenie opłat mogło mieć miejsce raz w roku akademickim i było nie większe niż wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych za rok poprzedni."*

przepisów przejściowych, przesądzających o określaniu warunków pobierania opłat związanych z odbywaniem studiów oraz opłat za usługi edukacyjne, a także wysokości tych opłat, na zasadach dotychczasowych - dotyczyło studentów rozpoczynających naukę na studiach od roku akademickiego 2019/2020. Nowelizacja brzmienia przepisu art. 80 ust. 3 dokonana z dniem 6 września 2023 r. nie objęła natomiast studentów, którzy kontynuowali naukę na wyższych latach studiów w roku 2023/2024 o czym przesądziła w art. 30 ustawa z dnia 28 lipca 2023 r. ustawa o zmianie ustawy – Karta Nauczyciela oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2023 r. poz. 1672), zgodnie z którym nowe brzmienia przepisów stosuje się do studentów przyjętych na pierwszy rok studiów począwszy od roku akademickiego 2023/2024. Tym samym kontynuowanie zwiększania opłat od tych studentów, w oparciu o umowną klauzulę waloryzacyjną – czy to w brzmieniu wynikającym z zawartej w momencie rozpoczęcia studiów umowy, czy też zmienionym w związku z nowym brzmieniem art. 80 ust. 3 pswin - nie jest możliwe. Wobec tego nakładanie na studentów, którzy rozpoczęli studia w roku akademickim 2022/2023 oraz wcześniejszych, zwiększonych opłat za studia w kolejnych latach nauki, uznać należy za nieuprawnione.

[86] O ile więc stosowanie klauzuli waloryzacyjnej w umowach z konsumentami przed rokiem akademickim 2019/2020 było możliwe na zasadach ogólnych zgodnie z art. 358^1 §2 kc, to od wskazanego roku akademickiego nie zezwalał na to przepis art. 80 ust. 3 pswin. Biorąc pod uwagę, że obydwie powołane normy znajdują się na tożsamym szczeblu w hierarchii źródeł prawa, dla usunięcia ich sprzeczności właściwe jest zastosowanie reguł kolizyjnych, zgodnie z którymi norma późniejsza uchyla normę wcześniejszą, a norma szczegółowa uchyla normę generalną. Ich zastosowanie prowadzi do wniosku, że do oceny możliwości stosowania klauzul waloryzacyjnych w umowach o warunkach odpłatności za studia zawieranych z konsumentami należy stosować normę szczególną art. 80 ust. 3 pswin, a więc w stosunkach tego rodzaju nie można stosować normy art. 358^1 § 2 kc. Odnosząc powyższe do twierdzenia Uczelni, że żaden przepis nie wyłączał wcześniej możliwości waloryzacji należy stwierdzić, że Prezes Urzędu nie podziela tego stanowiska, a brak możliwości waloryzacji wysokości czesnego wynikał z ówczesnego brzmienia przepisów. W opinii Prezesa Urzędu nie można w szczególności uznać, że na waloryzację umowną zezwalała ogólna norma prawna w postaci art. 358^1 §2 kc, bowiem przeprowadzenie wykładni systemowej skutkuje wnioskiem, że zastosowanie umownej klauzuli waloryzacyjnej w umowach o warunkach odpłatności za studia na podstawie art. 358^1 §2 kc było nieuprawnione z powodu istnienia bezwzględnej szczegółowej normy prawnej zawartej w ustawie, która była późniejsza wobec regulacji kc i której treść nie zezwalała na zwiększanie ustalonych opłat za usługi edukacyjne.

[87] Ponadto analiza stosowanej przez Uczelnię umownej klauzuli waloryzacyjnej prowadzi do konkluzji, że zwiększanie na jej podstawie opłat nie podlegało automatyzmowi. W rzeczywistości to Uczelnia decydowała o fakcie dokonania waloryzacji na następny rok akademicki i o jej wysokości (do granicy umownego wskaźnika). Dla studenta, w momencie zawierania umowy z Uczelnią, nie było wiadome, jak będzie kształtowało się czesne w kolejnych latach nauki, w związku z czym nie był on w stanie oszacować, jaki będzie łączny koszt studiów. Zebrane w toku postępowania informację wskazują, że wydawane w Uczelni zarządzenia wprowadzające tabele opłat dla wyższych lat studiów, wydawane w latach akademickich: 2020/2021 2021/2022, 2022/2023, 2023/2024, 2024/2025, zawierały w większości wyższą wysokość opłat za kolejne lata studiów, niż opłaty, które obowiązywały w roku rozpoczęcia pierwszego roku studiów przez studentów, którzy rozpoczęli studia w latach: 2019/2020, 2020/2021, 2021/2022, 2022/2023. Należy więc stwierdzić, że

ustalenie opłat za studia następowało corocznie dla wszystkich kierunków i lat studiów, a więc nie było ono dokonane przed rozpoczęciem rekrutacji, a opłaty nie były niezmienne w toku studiów.

[88] Na marginesie powyższych rozważań należy zauważyć ponadto, że stosowana klauzula umowna wskazuje wyłącznie na możliwość zwiększenia opłat, a nie na zmianę wynikającą ze wskaźnika średniorocznego cen towarów i usług, który może przecież stwierdzić spadek cen w stosunku do roku poprzedniego. Ponieważ jednak na gruncie zawartych umów nie następuje automatyzm zastosowania waloryzacji, a każdorazowo Dyrektor Generalny wprowadza zarządzeniem tabele opłat czesnego za lata wyższe, to do ostatecznej decyzji Uczelni pozostaje wprowadzenie zmiany wysokości czesnego. Nawet pomimo zaistnienia w gospodarce zjawiska deflacji, korzystna dla studentów zmiana opłat, polegająca na obniżeniu czesnego, nie mogłaby nastąpić z powodu literalnego brzmienia postanowienia § 5 umowy o warunkach odpłatności za studia, mówiącego o „zwiększeniu" czesnego. Tym samym stosowana umowna waloryzacja nie mogłaby odnieść skutku w postaci ustalenia wysokości świadczenia zgodnie z przyjętym miernikiem, bowiem gdyby średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług wskazywał na spadek cen, brzmienie klauzuli - zezwalające wyłącznie na zwiększanie opłat lub odstąpienie od zwiększenia opłat - nie pozwalałoby na ustalenie wysokości świadczenia zgodnie ze wskaźnikiem, na niższym poziomie.

[89] Podniesione przez Uczelnię okoliczności, że zmiana wysokości czesnego wynikała z niekorzystnych zmian gospodarczych, wymuszających zwiększenie opłat celem pokrycia zwiększonych wydatków na organizację studiów, nie mogą być zaaprobowane przez Prezesa Urzędu z poniższych przyczyn.

[90] Kształtowanie się średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług za lata 2018-2024 wskazuje, że znaczący wzrost wysokości wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych w stosunku do roku poprzedniego nastąpił w 2022 r. natomiast umowna klauzula waloryzacyjna była stosowana przez Uczelnię również we wcześniejszych latach, charakteryzujących się stosunkowo niskim wskaźnikiem inflacji. Kształtowanie się powołanego wskaźnika pokazuje poniższa tabela:

Tabela 4 Kształtowanie się wysokości średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych w latach 2017-2024

Rok ogłoszenia	Wysokość średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych w stosunku do roku poprzedniego
2017	102,0 (wzrost cen o 2,0%)
2018	101,6 (wzrost cen o 1,6%)
2019	102,3 (wzrost cen o 2,3%)
2020	103,4 (wzrost cen o 3,4%)
2021	105,1 (wzrost cen o 5,1%)
2022	114,4 (wzrost cen o 14,4%)
2023	111,4 (wzrost cen o 11,4%)
2024	103,6 (wzrost cen o 3,6%)

(Opracowanie własne na podstawie komunikatów Głównego Urzędu Statystycznego w sprawie średniorocznych wskaźników cen towarów i usług konsumpcyjnych dostępnych pod adresem: https://stat.gov.pl/)

[91] Ustawodawca, w reakcji na powyższe dane, wprowadzając możliwość waloryzacji opłat za usługi edukacyjne od roku 2023/2024 dla studentów rozpoczynających studia w tym roku akademickim i kolejnych, zabezpieczył interesy uczelni wyższych wobec zmieniającej się sytuacji ekonomicznej. Jednocześnie zmiana prawa, która nie objęła studentów już studiujących na wyższych latach, potwierdziła zasadę wyrażoną w art. 80 ust. 3 pswin, że opłaty za usługi edukacyjne, które co do zasady pozostają niezmienne w trakcie trwania studiów, **jedynie wyjątkowo mogą ulegać zmianie, tj. z przyczyn wskazanych w tejże ustawie i w granicach określonych przepisem**.

[92] Argument o konieczności waloryzacji opłat za usługi edukacyjne na studiach przed rokiem 2023/2024 w celu pokrycia rosnących kosztów związanych z organizacją nauki na studiach nie może być zaaprobowany również z uwagi na fakt, że studenci studiujący na Uczelni funkcjonują w tym samym środowisku gospodarczym i w równym stopniu dotyczą ich negatywne zmiany gospodarcze, w tym wyższe koszty zakupu dóbr i usług, a jak pokazuje doświadczenie życiowe, możliwości zarobkowania osób studiujących są z reguły ograniczone do niżej płatnych zajęć. Dane statystyczne pokazały, że w 2023 r. średnie miesięczne wydatki studenta w Polsce wzrosły w stosunku do poprzedniego roku o prawie 700 zł, a największą część wydatków studenta stanowiło czesne za studia oraz koszt wynajmu lokum[7].

[93] W tym miejscu w szczególności należy zwrócić uwagę na gwarancyjny charakter normy o zakazie zwiększania ustalonych opłat, która ma za zadanie ochronę ekonomicznych praw studentów. Możliwość oceny przed podjęciem studiów możliwości zapłaty za czesne w kolejnych latach jest dla studentów kluczowa, bowiem uznanie przez studenta, że nie będzie mógł on opłacić czesnego w kolejnych latach, wpłynie na jego decyzje odnośnie: zawarcia umowy z konkretną uczelnią lub poszukiwania możliwości odbycia studiów na innej uczelni, oszacowania swojej możliwości skorzystania z pożyczek i kredytów konsumenckich, poszukiwania źródeł dodatkowego zarobkowania itp., a więc szeregu istotnych życiowych decyzji. Co ważne, utrata możliwości zapłaty za studia i konieczność rezygnacji z nich, oznacza dla studenta, że pomimo pobierania nauki na kilku semestrach bądź latach nie będzie on dysponował tytułem naukowym bądź zawodowym, co w większości przypadków jest głównym celem podjęcia studiów. Tym samym brak informacji, jak będzie kształtowała się wysokość czesnego w kolejnych latach rodzi po stronie studenta ryzyko, że całe przedsięwzięcie, jakim jest dla niego podjęcie studiów, może nie przynieść spodziewanego efektu – w postaci ich ukończenia - z powodów ekonomicznych.

[94] Podsumowując, przywołany przez Uniwersytet argument o niekorzystnej sytuacji gospodarczej wpływającej na konieczność zwiększenia opłat w analizowanych latach nie ma znaczenia dla oceny zgodności z prawem zachowania Uczelni w niniejszej sprawie. Dokonywana waloryzacja stanowiła natomiast zwiększenie wysokości czesnego, co w ówczesnym stanie prawnym było niezgodne z obowiązującą normą prawną.

[95] Z kolei podnoszone przez Uczelnię argumenty, jakoby stosowana przez uczelnię umowna klauzula waloryzacyjna była skonstruowana w sposób prawidłowy w świetle art. 385^1 kc również nie mogą być uznane przez Prezesa Urzędu za trafione, bowiem – jak wskazano wyżej - od 1 października 2018 r. istniała szczegółowa ustawowa norma prawna wprost zakazująca zmiany ustalonych opłat za studia w kolejnych latach nauki. Badanie stosowanych

[7] Raport Warszawskiego Instytutu Bankowości we współpracy ze Związkiem Banków Polskich „Portfel Studenta 2023", Edycja VIII, wrzesień 2023.

klauzul pod kątem prawidłowości ich zamieszczenia w umowie, odwołania do jasnego i zrozumiałego miernika waloryzacji, opartego o precyzyjną i publiczną metodę indeksowania, wreszcie fakt pierwotnego zawarcia w umowach ze studentami, nie mają znaczenia wobec pierwotnego faktu, jakim jest obowiązywanie normy zakazującej podnoszenia przez uczelnie opłat za usługi edukacyjne w okresie stosowania przez Uczelnię klauzul waloryzacyjnych. Badanie klauzuli pod kątem ewentualnego spełniania przesłanek stanowienia niedozwolonej klauzuli umownej byłoby bowiem chybione w świetle utrwalonego orzecznictwa, w tym orzecznictwa Sądu Najwyższego, zgodnie z którym niedopuszczalne jest uznanie postanowienia umownego za niedozwolone postanowienie umowne w rozumieniu art. 385^1 kc w sytuacji, gdy jest ono niezgodne z ustawą (por. Uchwała Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z 2011-01-13, III CZP 119/10, Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z 2011-01-20, I CSK 218/10). Mając to na uwadze, ocena prawidłowości konstrukcji waloryzacyjnej klauzuli umownej stosowanej przez Uczelnię w latach 2020– 2025 w świetle niniejszej sprawy stanowi kwestię irrelewantną i nie była przedmiotem oceny dokonywanej przez Prezesa Urzędu.

[96] W tym miejscu nadmienić należy, że przedstawione niniejszym uzasadnienie bezprawności stosowania waloryzacji opłat za usługi edukacyjne objęte programem studiów znajduje potwierdzenie w stanowisku Ministra Nauki, zgodnie z którym waloryzowanie opłat było niezgodne z zasadami określonymi w art. 80 ust. 3 pswin, zarówno w jego brzmieniu sprzed nowelizacji z dnia 6 września 2023 r., jak też po wejściu z życie nowelizacji tego przepisu wobec osób, które zostały przyjęte na pierwszy rok studiów przed rokiem akademickim 2023/2024, a ustalenie wysokości opłat za cały okres studiów miało na celu zabezpieczenie interesów studentów przez zapewnienie informacji o opłatach, które uczelnia może wymagać, oraz ich wysokości.

[97] Z kolei przedstawione przez Uczelnię pismem z dnia 5 grudnia 2025 r. wnioski dowodowe w opinii Prezesa Urzędu zasługiwały na pominięcie. Wniosek o włączenie do materiału dowodowego [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx], został pominięty z uwagi na fakt, że dowód ten został włączony do materiału dowodowego postanowieniem nr RLU-11/2025 z dnia 17 kwietnia 2025 r., o czym strona została zawiadomiona pismem z dnia 17 kwietnia 2025 r., a nadto strona zapoznawała się z aktami postepowania w dniu 6 listopada 2025 r., a więc o znajdowaniu się dowodu w aktach sprawy była świadoma. Fakt odbycia spotkania został w konsekwencji udowodniony zgodnie z twierdzeniem wnioskodawcy. Z kolei przedmiotowy dowód z dokumentu prywatnego, jak również dowód z zeznań świadka są nieprzydatne do udowodnienia faktu [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] z uwagi na to, że w aktach postępowania znajduje się pismo Ministra Nauki zawierające oświadczenie o informacjach przekazywanych Uniwersytetowi w tym zakresie. Wniosek dowodowy w postaci [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] został pominięty z uwagi na jego nieprzydatność do wykazania faktu stosowania przez Uczelnię zarzucanej praktyki, [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxx] dotyczy interpretacji przepisów prawa, stanowiąc powielenie argumentacji prawnej powołanej przez Uczelnię.

[98] Mając na względzie powyższe, należy stwierdzić, że zwiększanie przez Uczelnię opłat za usługi edukacyjne dla studentów w okresie od 1 października 2020 r. do 5 września 2023 r., a także zwiększanie opłat za usługi edukacyjne od 6 września 2023 r. wobec studentów, którzy rozpoczęli pierwszy rok studiów w roku akademickim 2022/2023 i w latach wcześniejszych jest działaniem niezgodnym z art. 80 ust. 3 w zw. z art. 80 ust. 2 pswin.

3) Naruszenie zbiorowego interesu konsumentów:

[99] Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 10 kwietnia 2008 r. (sygn. akt III SK 27/07) wyjaśnił, że gramatyczna wykładnia pojęcia zbiorowy interes konsumentów prowadzi do wniosku, że chodzi o zachowanie przedsiębiorcy, które godzi w interesy grupy osób stanowiących określony zbiór. Rezultaty tej wykładni modyfikuje zastrzeżenie, że nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma interesów indywidualnych. Sąd Najwyższy stanął na stanowisku, że przy konstruowaniu pojęcia „zbiorowy interes konsumentów" nie można opierać się tylko i wyłącznie na tym, czy oceniana praktyka skierowana jest do nieoznaczonego z góry kręgu podmiotów. Zdaniem Sądu, wystarczające powinno być ustalenie, że zachowanie przedsiębiorcy nie jest podejmowane w stosunku do zindywidualizowanych konsumentów, lecz względem członków danej grupy (określonego kręgu podmiotów), wyodrębnionych spośród ogółu konsumentów za pomocą wspólnego dla nich kryterium. Sąd Najwyższy uznał, że *praktyką naruszającą zbiorowe interesy konsumentów jest (...) takie zachowanie przedsiębiorcy, które podejmowane jest w warunkach wskazujących na powtarzalność zachowania w stosunku do indywidualnych konsumentów wchodzących w skład grupy, do której adresowane są zachowania przedsiębiorcy, w taki sposób, że potencjalnie ofiarą takiego zachowania może być każdy konsument będący klientem lub potencjalnym klientem przedsiębiorcy.*

[100] Dla wystąpienia ww. przesłanki istotne jest zatem ustalenie, że działanie przedsiębiorcy nie ma ściśle określonego, konkretnego adresata. Oznacza to, że nie ilość faktycznych, potwierdzonych naruszeń, ale przede wszystkim ich charakter, a w związku z tym możliwość (chociażby tylko potencjalna) wywołania negatywnych skutków wobec określonej zbiorowości przesądza o naruszeniu zbiorowego interesu konsumentów. Godzenie w zbiorowe interesy konsumentów może przy tym polegać zarówno na ich naruszeniu, jak i na zagrożeniu ich naruszenia. Nie jest tym samym konieczne, aby którykolwiek z konsumentów został dotknięty skutkami stosowanych przez przedsiębiorcę praktyk. Wystarczająca jest choćby potencjalna możliwość wystąpienia negatywnych skutków praktyki wobec nieograniczonej liczby konsumentów.

[101] W niniejszej sprawie skutkami działań Uniwersytetu dotknięty mógł zostać nieoznaczony z góry krąg konsumentów – wszyscy konsumenci, którzy zawarli z Uczelnią umowę o warunkach odpłatności za studia. W konsekwencji działania Uniwersytetu mogły naruszać zbiorowe interesy konsumentów.

[102] Interes konsumentów należy rozumieć jako interes prawny (a nie faktyczny), a więc uznany przez ustawodawcę jako zasługujący na ochronę i zabezpieczenie. Pod tym pojęciem należy rozumieć stricte ekonomiczne interesy konsumentów (o wymiarze majątkowym) oraz prawo konsumentów do uczestniczenia w przejrzystych i niezakłóconych przez przedsiębiorcę warunkach rynkowych, zapewniających konsumentom możliwość dokonywania transakcji przy całkowitym zrozumieniu, jaki jest ich rzeczywisty sens ekonomiczny i prawny na etapie przedkontraktowym i w czasie wykonywania umowy. W omawianej sprawie naruszenie zbiorowego interesu konsumentów przejawia się w możliwości naruszenia ekonomicznych

interesów konsumentów, tj. prawa do ponoszenia kosztów opłat za usługi edukacyjne objęte programem studiów, w wysokości ustalonej przed rozpoczęciem rekrutacji na studia. Nie ma zatem wątpliwości, że swoimi działaniami Uniwersytet naruszył zbiorowe interesy konsumentów.

Odmowa przyjęcia zobowiązania Uniwersytetu przez Prezesa Urzędu

[103] W toku niniejszego postępowania Uczelnia złożyła wniosek o wydanie decyzji na podstawie art. 28 ust. 1 uokik. Zgodnie z art. 28 ust. 1 uokik, jeżeli w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 100 ust. 1, lub będących podstawą wszczęcia postępowania- że został naruszony zakaz, o którym mowa w art. 24, a przedsiębiorca, któremu jest zarzucane naruszenie tego zakazu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zakończenia naruszenia lub usunięcia jego skutków, Prezes Urzędu, może, w drodze decyzji, zobowiązać przedsiębiorcę do wykonania tych zobowiązań. W przypadku gdy przedsiębiorca zaprzestał naruszenia zakazu, o którym mowa w art. 24, i zobowiąże się do usunięcia skutków tego naruszenia, zdanie pierwsze stosuje się odpowiednio.

[104] Uniwersytet zaproponował, że [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx].

(dowód: pismo Uczelni z 31 lipca 2025 r., k.760-767)

[105] [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx].

(dowód: pismo Uczelni z 31 lipca 2025 r., k.760-767)

[106] [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx].

(dowód: pismo Uczelni z 31 lipca 2025 r., k.760-767)

[107] [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxx].

(dowód: pismo Uczelni z 31 lipca 2025 r., k.760-767)

[108] [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx].

(dowód: pismo Uczelni z 31 lipca 2025 r., k.760-767)

[109] [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx].

(dowód: pismo Uczelni z 31 lipca 2025 r., k.760-767)

[110] Zgodnie z art. 28 ust. 1 uokik wydanie decyzji zobowiązującej należy do uznania Prezesa Urzędu. Oznacza to, że Prezes Urzędu nie ma obowiązku wydania decyzji zobowiązującej w każdym przypadku, gdy przedsiębiorca wystąpi z wnioskiem o jej wydanie. Przepisy uokik nie obligują bowiem Prezesa Urzędu do wydania decyzji zobowiązującej, ale jedynie stwarzają mu prawną możliwość wydania takiej decyzji. Prezes Urzędu ma więc swobodę w wyborze rodzaju decyzji. Swoboda ta jest ograniczona koniecznością ziszczenia się przesłanek niezbędnych do jej wydania. Prezes Urzędu podejmując decyzję co do wydania rozstrzygnięcia na podstawie art. 28 lub na podstawie art. 26 i art. 27 uokik powinien natomiast kierować się w szczególności celami uokik oraz skutkami praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Każdorazowo należy ocenić, jakie orzeczenie w konkretnej sytuacji będzie korzystniejsze dla interesu publicznego. Tym samym decyzja zobowiązująca nie powinna być wydana w sytuacji, w której w określonym stanie faktycznym interes publiczny nie jest należycie chroniony. Ponadto Prezes Urzędu powinien uwzględnić także dodatkowe okoliczności sprawy, a sama gotowość współdziałania po stronie przedsiębiorcy nie może mieć charakteru dominującego. Należy zatem wziąć pod uwagę np. dobro chronione i charakter naruszenia, a także wszelkie inne towarzyszące temu naruszeniu działania i zaniechania (por. np. wyroki SOKiK z dnia: 24 maja 2023 r. sygn. akt XVII AmA 63/22, 25 września 2024 r. sygn. akt XVII AmA 69/24 i 28 września 2022 r. sygn. akt XVII AmA 61/20; wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 19 września 2018 r. sygn. akt VII AGa 1116/18; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2016 r. sygn. akt III SK 54/15; postanowienia Sądu Najwyższego z dnia: 13 czerwca 2019 r. sygn. akt I NSK 7/19 i 23 lutego 2022 r. sygn. akt I NSK 29/21 oraz orzecznictwo i stanowiska tam powołane).

[111] W niniejszej sprawie Prezes Urzędu postanowił nie uwzględniać złożonego przez Uniwersytet wniosku. Po wnikliwym przeanalizowaniu okoliczności sprawy Prezes Urzędu stwierdził, że wydanie decyzji zobowiązującej w niniejszej sprawie nie jest uzasadnione. Po pierwsze, [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] nie stanowi w ocenie Prezesa Urzędu środka usunięcia trwających skutków naruszenia, który jest warunkiem wydania decyzji na podstawie art. 28 uokik. Zgodnie z przyjętą praktyką Prezesa Urzędu oraz zgodnie z treścią dokumentu pt. *„Wyjaśnienia w sprawie wydawania decyzji zobowiązującej w sprawach praktyk ograniczających konkurencję oraz praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów”*[8] - w przypadku praktyki polegającej na nienależnym pobieraniu od konsumentów opłat - przyjęcie zobowiązania uzależnione jest

[8] Wyjaśnienia w sprawie wydawania decyzji zobowiązującej w sprawach praktyk ograniczających konkurencję oraz praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów (2015.10.26), dostępne na stronie internetowej UOKiK pod adresem: https://uokik.gov.pl/bip/wyjasnienia.

m.in. od deklaracji zwrotu nienależnie pobranych środków pieniężnych w pełnej wysokości, możliwie wraz z deklaracją dokonania przysporzenia konsumenckiego (por. Decyzja nr RPZ 2/2025, Decyzja nr RBG - 3/2024, Decyzja nr RWO 9/2023). [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxx].

[112] Ponadto Prezes Urzędu wziął pod uwagę przede wszystkim charakter usługi, której dotyczy zarzucona Uczelni praktyka. Praktyka ta jest bezpośrednio związana z opłatami za usługi edukacyjne na studiach, poza opłatami za prowadzenie zajęć nieobjętych programem studiów oraz za korzystanie z domów studenckich i stołówek studenckich. Wykonanie usługi świadczenia usług edukacyjnych na studiach trwa co najmniej kilka lat, a wobec jej odpłatnego charakteru konieczne jest skalkulowanie przez kandydata możliwości finansowych zapłaty za otrzymane od Uczelni świadczenie. Niejednokrotnie podjęcie studiów wiąże się z zaciągnięciem kredytu lub pożyczki studenckiej lub poszukiwaniem dodatkowego zatrudnienia, zmianą miejsca zamieszkania, a także podjęciem szeregu innych istotnych życiowych decyzji. Można też uznać, że zdobycie wykształcenia wyższego jest celem o szczególnie istotnej wartości i znaczeniu dla przeciętnego konsumenta, zwłaszcza w porównaniu do innych produktów czy usług, co do których konsument podejmuje decyzje rynkowe. Jednocześnie tylko wykonanie pełnej usługi (świadczenia usług edukacyjnych przez pełen tok studiów), pod warunkiem dokonywania postępów w nauce przez studenta i uzyskaniu ich pozytywnej oceny, prowadzi do efektu, jakim jest zdobycie formalnego wyższego wykształcenia.

[113] Przy ocenie wniosku Uczelni Prezes Urzędu wziął pod uwagę, że jej praktyka polega na zwiększaniu studentom, wobec których ustawa wyłącza taką możliwość, opłat za usługi edukacyjne objęte programem studiów w kolejnych latach nauki, na podstawie umowy zawartej ze studentami oraz corocznie wydawanego zarządzenia dyrektora generalnego Uczelni. Zdaniem Prezesa Urzędu, specyfika usługi oraz ww. praktyki stosowanej wobec studentów powodują, że do akceptacji zobowiązań składanych przez uczelnie powinno dochodzić w wyjątkowych sytuacjach, kiedy korzyści z wydania decyzji zobowiązującej dla ochrony interesu publicznego będą nieporównywalnie większe niż w przypadku wydania decyzji na podstawie art. 26 bądź art. 27 uokik. W opinii Prezesa Urzędu, w rozpatrywanej sprawie taka sytuacja nie występuje. Działanie w interesie publicznym wymaga bowiem rozstrzygnięcia o naruszeniu przez Uczelnię przepisów uokik na podstawie art. 26 uokik, a nie tylko o uprawdopodobnieniu ich naruszenia, jak stanowi art. 28 ust. 1 uokik. Dla wydania decyzji w trybie art. 28 ust. 1 uokik wystarczające jest uprawdopodobnienie stosowania praktyki, tj. prawdopodobieństwo takiego zachowania przedsiębiorcy, które może być zakwalifikowane jako praktyka naruszająca zbiorowe interesy konsumentów. Wydanie decyzji na podstawie art. 26 uokik oznacza natomiast, że Prezes Urzędu przesądził

o naruszeniu przez przedsiębiorcę przepisów uokik, tj. przypisał mu stosowanie zakazanej przez uokik praktyki.

[114] Prezes Urzędu doszedł do wniosku, że decyzja wydana na podstawie art. 26 uokik zapewnia ochronę interesu publicznego, czyli interesu wszystkich konsumentów, którzy mogli ponosić wyższe opłaty w kolejnych latach studiów. W odróżnieniu od decyzji zobowiązującej, decyzja wydana na podstawie art. 26 uokik, jako decyzja uznająca praktykę Uczelni za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, po uprawomocnieniu powinna być postrzegana jako rozstrzygnięcie wiążące sądy cywilne, co może znacząco ułatwić dochodzenie roszczeń przez podmioty poszkodowane przed sądami cywilnymi (por. np. uchwałę Sądu Najwyższego z 23 lipca 2008 r. sygn. akt III CZP 52/08, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 kwietnia 2015 r. sygn. akt III SK 61/14, D. Miąsik [w:] Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, red. T. Skoczny, 2. Wydanie, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2014 r., str. 789 i 795). Prezes Urzędu stwierdził ponadto, że konieczne jest zastosowanie wobec Uczelni środka represji i prewencji indywidualnej w postaci kary pieniężnej, której nałożenie nie jest możliwe w decyzji wydanej na podstawie art. 28 uokik.

Kwestia zaniechania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów

[115] W propozycji zobowiązania złożonej przez Uczelnię, opisanej wyżej, znajdowała się [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx]. Z powodów opisanych wyżej propozycja zobowiązania nie została przyjęta. Należy jednak rozważyć, czy czynności przedsięwzięte przez Uczelnię mogły zostać określone jako zaniechanie praktyki, co w efekcie skutkować może wydaniem decyzji o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i stwierdzającą zaniechanie jej stosowania (art. 27 ust. 1 uokik). W przypadku tego typu decyzji Prezesa Urzędu, kluczowy jest przepis art. 27 ust. 3 uokik, zgodnie z którym ciężar udowodnienia okoliczności zaniechania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów spoczywa na przedsiębiorcy.

[116] W toku postępowania administracyjnego Uczelnia oświadczyła, że zaniechała waloryzacji czesnego w roku akademickim 2025/2026 wobec studentów 4 i 5 roku studiów. Po wezwaniu przez Prezesa Urzędu o przedstawienie dokumentów potwierdzających powyższe przedstawiła zarządzenia Dyrektora Generalnego, z których wynika, że w roku akademickim 2025/2026 studentów 4 i 5 roku obowiązuje taka sama wysokość czesnego, jaka obowiązywała ich w roku poprzednim, a więc nie nastąpiła waloryzacja wysokości opłat wobec tej grupy studentów. Jednocześnie Uniwersytet nie przedstawił żadnych dowodów wskazujących na fakt, że [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] ani w przedłożonej propozycji zobowiązania, ani w ww. wezwaniu czy też w późniejszym terminie.

[117] Mając na uwadze powyższe Prezes Urzędu uznał, że z powodu nieprzedstawienia dowodu zaprzestania stosowania praktyki, który to obowiązek zgodnie z art. 27 ust. 3 uokik spoczywa na przedsiębiorcy, nie jest możliwe wydanie decyzji o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i stwierdzającej zaniechanie jej stosowania. Wobec powyższego, na podstawie art. 26 ust. 1 uokik, Prezes UOKiK orzekł jak w pkt. I sentencji niniejszej decyzji i nakazał Uczelni zaniechanie stosowania praktyki.

II.

Nałożenie obowiązku usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów (pkt II 1 - 3 sentencji decyzji)

[118] Stosownie do art. 26 ust. 2 uokik, Prezes Urzędu może określić środki usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów, w szczególności zobowiązać przedsiębiorcę do złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia o treści i w formie określonej w decyzji. Katalog środków usunięcia trwających skutków naruszenia jest przykładowy i otwarty, z związku z czym Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę także inne niż wymienione w ustawie środki usunięcia trwających skutków naruszenia.

[119] W niniejszej sprawie Prezes Urzędu zdecydował, że w celu usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów, konieczne jest zobowiązanie Uniwersytetu SWPS do zwrotu konsumentom części opłat z tytułu czesnego, wynikających z nieuprawnionego ich waloryzowania. Wynikiem stosowania przez Uniwersytet praktyki stwierdzonej w pkt. I sentencji niniejszej decyzji jest bowiem określony skutek w sferze interesów majątkowych. Dlatego też, poza nakazem zaprzestania stosowania stwierdzonej praktyki, konieczne jest przywrócenie stanu, jaki by istniał, gdyby Uniwersytet nie stosował nieuprawnionego zwiększania wysokości czesnego. Z tego też względu konieczne jest nałożenie na Uniwersytet obowiązku, który ma na celu usunięcie trwających skutków stosowania tej praktyki.

[120] Adresatami działań Uczelni wynikających z pkt. I sentencji decyzji są konsumenci, którzy zawarli z Uniwersytetem SWPS umowę o świadczenie usług edukacyjnych na studiach i rozpoczęli pierwszy rok studiów w latach akademickich 2019/2020, 2020/2021, 2021/2022 oraz 2022/2023, a następnie kontynuowali naukę na studiach w kolejnych latach akademickich i którym zmieniono w sposób nieuprawniony wysokość czesnego.

[121] Okres, przez jaki ww. konsumenci byli lub nadal są zobowiązani do regulowania należności w zwiększonej wysokości i tę należność faktycznie uiścili lub nadal uiszczają, może być zróżnicowany i zależny od indywidualnej sytuacji każdego konsumenta. Niektórzy z nich mogli wypowiedzieć umowę po jednym miesiącu opłacania czesnego za studia w wyższej wysokości, inni natomiast mogli dokończyć pełen cykl studiów, a w kolejnych latach akademickich mieć ponownie zwiększaną kwotę należnego czesnego. Są też studenci, którzy na dzień wydania niniejszej decyzji w dalszym ciągu ponoszą opłaty w wyższej wysokości, niż obowiązująca w momencie zawarcia umowy z Uczelnią. Kwota, do której uregulowania byli lub są nadal zobowiązani konsumenci jest zróżnicowana i zależy od takich czynników jak kierunek studiów, wybrany tryb dokonywania płatności czy też okres trwania umowy.

[122] Z uwagi na konieczność wyeliminowania wyżej wymienionych trwających skutków stosowania praktyki, za najbardziej adekwatny do stwierdzonego naruszenia środek Prezes Urzędu uznał nakazanie Uczelni zwrotu wpłaconych przez konsumentów opłat czesnego w części wynikającej ze zwiększenia czesnego w toku studiów odbywanych przez studentów objętych stwierdzoną praktyką.

[123] Aby zapewnić skuteczność wywiązania się z obowiązku usunięcia przez Uczelnię skutków stosowania praktyki, niezbędne jest również, aby konsumenci, którzy zostali objęci jej stosowaniem, mogli się o takim obowiązku dowiedzieć. W związku z tym Prezes Urzędu zdecydował o skierowaniu do konsumentów, którzy zostali objęci stwierdzoną w pkt. I sentencji decyzji praktyką, w terminie 3 miesięcy od uprawomocnienia się niniejszej

decyzji, komunikacji indywidualnej o treści wskazanej w sentencji decyzji. W ramach niej konsumenci są proszeni o podanie numeru rachunku bankowego potrzebnego do dokonania przysporzenia konsumenckiego w postaci zwrotu części opłat dokonanych tytułem czesnego, wynikających z nieuprawnionego zwiększania jego wysokości w toku studiów. Do konsumentów, którzy nie zareagują na ww. komunikację, zostanie ponadto wysłane przypomnienie o możliwości ubiegania się o zwrot, o treści wskazanej w sentencji niniejszej decyzji.

[124] Nałożone środki, w ocenie Prezesa Urzędu, pozostają w korelacji do przypisanego Uczelni naruszenia i zmierzają do usunięcia trwających skutków naruszenia, a także pozwolą zrealizować cele informacyjne decyzji. Zwrot części wysokości czesnego wynikającej z nieuprawnionego zwiększenia jego wysokości w toku studiów zmierza bezpośrednio do usunięcia finansowych skutków naruszenia, do czego uprawnia literalna treść przepisu art. 26 ust 2 uokik. Środki usunięcia trwających skutków naruszenia nałożone w niniejszej decyzji są bezpośrednio związane z nakładami finansowymi, jakie ponieśli poszczególni konsumenci w związku z bezprawną praktyką.

[125] Należności w postaci zwrotu opłat ponoszonych tytułem zwiększonej wysokości czesnego nie są należnościami cywilnoprawnymi w rozumieniu art. 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 1568; dalej: kpc) i jako takie nie są nienależnymi świadczeniami lub jakąkolwiek inną należnością, której podstawą jest *causa* wynikająca z kodeksu cywilnego. *Causa* ta to bowiem przywrócenie stanu sprzed naruszenia, czy też usunięcie trwających skutków naruszenia, których istota została wyrażona w art. 26 ust. 2 uokik. Rekompensaty publiczne, jako że poprawiają indywidualną sytuację konsumenta, rekompensują straty konsumenckie. W odróżnieniu zatem od zakazu stosowania praktyki, który oddziałuje na przyszłość, rekompensata publiczna ma na celu działanie wstecz, mając charakter restytucyjny, przez co bezpośrednio przekłada się na sytuację konsumenta i skutki (zarówno ekonomiczne, jak i pozaekonomiczne), jakie względem niego wywołała kwestionowana praktyka przedsiębiorcy.

[126] W niniejszej sprawie, Prezes Urzędu zdecydował również o zastosowaniu wobec Uczelni środka usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów polegającego na nałożeniu na Uczelnię obowiązku opublikowania na oficjalnej stronie internetowej Uniwersytetu (w dacie wydania niniejszej decyzji jest to strona https://swps.pl/), w terminie miesiąca od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji, oświadczeń o treści wskazanych w sentencji decyzji. Ponadto, w celu dotarcia do szerokiego kręgu odbiorców, Prezes Urzędu nałożył na Uniwersytet obowiązek zamieszczenia na platformach Facebook oraz Instagram, w terminie miesiąca od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji, stosownych komunikatów.

[127] Informacja o wydaniu decyzji zostanie w ten sposób przekazana konsumentom, którzy mogli być poszkodowani w wyniku działania Uczelni. Określone środki mają na celu zapewnienie konsumentom zgodnych z rzeczywistością informacji na temat zawartej umowy i prawach wynikających z ustawy. Wiedza w tym zakresie pozwoli także na podjęcie decyzji co do ewentualnego dochodzenia swoich indywidualnych roszczeń. W przypadku uprawomocnienia się decyzji, może ona stanowić prejudykat dla dochodzenia roszczeń przez indywidualnych konsumentów. Nałożony na Uczelnię obowiązek jest jednocześnie proporcjonalny do wagi i rodzaju przypisanej praktyki (por. art. 26 ust. 4 uokik). Wobec powyższego, Prezes Urzędu orzekł jak w pkt. II sentencji decyzji.

III.

Kara pieniężna (pkt III sentencji decyzji)

[128] Zgodnie z art. 106 ust. 1 pkt 4 uokik, Prezes UOKiK może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% obrotu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie, dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 24. Z powołanego przepisu wynika, że kara pieniężna za naruszenie zakazu określonego w art. 24 uokik, ma charakter fakultatywny. O tym, czy w konkretnej sprawie zasadne jest nałożenie kary pieniężnej decyduje, w ramach uznania administracyjnego, Prezes Urzędu.

[129] Art. 106 ust. 3 uokik przewiduje, że obrót oblicza się jako sumę przychodów wykazanych w rachunku zysków i strat - w przypadku przedsiębiorcy sporządzającego taki rachunek na podstawie przepisów o rachunkowości. Zgodnie z dyspozycją art. 106 ust. 7 pkt 1 uokik w przypadku, gdy przedsiębiorca nie dysponuje przed wydaniem decyzji danymi finansowymi niezbędnymi do ustalenia obrotu za rok obrotowy poprzedzający rok nałożenia kary, Prezes Urzędu, nakładając karę pieniężną na podstawie ust. 1 i 2 ww. przepisu, uwzględnia obrót osiągnięty przez przedsiębiorcę w roku obrotowym poprzedzającym ten rok.

[130] Uczelnia w toku postępowania poinformowała, że nie dysponuje danymi o obrocie za rok 2025, w związku z czym ustalając wysokość kary pieniężnej Prezes Urzędu uwzględnił obrót osiągnięty przez Uniwersytet w 2024 r. Obrót wykazany przez Uczelnię za okres od 1 stycznia 2024 r. do 31 grudnia 2024 r. stanowi sumę przychodów wykazanych w rachunku zysków i strat, a więc: [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx]. Uwzględniając średni kurs euro ogłoszony przez Narodowy Bank Polski w dniu 31 grudnia 2025 r., tj. 4,2267 zł, kwota ta stanowi [xxxxxxxxxxxx] euro (stosownie do art. 5 uokik, przeliczenie wartości euro oraz innych walut obcych na złote oraz wartości złotego na euro jest dokonywane według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary). Obrót Uczelni w 2024 r. jest więc wyższy niż równowartość 100.000 euro, co skutkuje zastosowaniem przy nałożeniu na Uniwersytet kary pieniężnej art. 106 ust. 1 uokik.

[131] Stosownie do art. 106 ust. 1 pkt 4 uokik warunkiem nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w tym przepisie jest przynajmniej nieumyślne naruszenie zakazu określonego w art. 24 tej ustawy. W związku z powyższym przy nakładaniu kary pieniężnej Prezes Urzędu bierze pod uwagę konieczność ustalenia, czy naruszenie dokonane było umyślnie, czy nieumyślnie. Nieumyślność określa pułap minimalnego natężenia podmiotowych okoliczności naruszenia, które wymagane jest do nałożenia kary pieniężnej. Zatem kara pieniężna uregulowana w art. 106 ust. 1 pkt 4 uokik może być nałożona wyłącznie w przypadku, gdy do naruszenia określonych w nim zakazów doszło albo w sposób umyślny albo nieumyślny.

[132] Prezes Urzędu wskazuje, że ocena zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego wskazuje na nieumyślne naruszenie przez Uczelnię zakazu określonego w art. 24 uokik. Przede wszystkim, w ocenie Prezesa Urzędu, Uczelnia, istniejąca od kilkudziesięciu lat, posiadała przynajmniej możliwość przewidzenia konieczności dostosowania wprowadzonych do obrotu z konsumentami wzorców umownych

do obowiązującego prawa. Jednocześnie Prezes Urzędu na podstawie ustaleń postępowania ocenił, że Uczelnia nie działała z zamiarem naruszenia prawa na niekorzyść konsumentów, ale pozostawała w błędnym przekonaniu, że ukształtowanie stosunków umownych z konsumentami w zakresie zwiększania wysokości czesnego poprzez zastosowanie klauzuli waloryzacyjnej w umowie zawartej ze studentem było zgodne z pswin. Powoływany przez Uczelnię [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx], świadczy o tym, że Uczelnia miała wątpliwości co do zgodności stosowania klauzul waloryzacyjnych z nową ustawą pswin, jednakże nie adresowała ich oficjalnie do Ministra. Podjęta przez Uczelnię decyzja, by kontynuować zawieranie ze studentami umów zawierających klauzulę waloryzacyjną pod rządami ustawy pswin świadczy co najmniej o niedbalstwie z jej strony, a oparcie się [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx], wskazuje na niezachowanie należytego stopnia ostrożności oraz niedołożenie wystarczających starań w dostosowaniu swojej działalności do obowiązującego porządku prawnego, co przemawia za uznaniem nieumyślnego charakteru naruszenia.

[133] Następnie należy zwrócić uwagę, że przepisy uokik nie określają jakichkolwiek przesłanek, od których uzależnione byłoby podjęcie decyzji o nałożeniu kary. Ustawodawca wskazał jedynie w art. 111 uokik te okoliczności, które Prezes Urzędu ma obowiązek uwzględnić decydując o wymiarze kary pieniężnej. Są to w szczególności okoliczności naruszenia przepisów ustawy oraz uprzednie naruszenie przepisów ustawy, a także: okres, stopień oraz skutki rynkowe naruszenia przepisów ustawy, przy czym stopień naruszenia Prezes Urzędu ocenia biorąc pod uwagę okoliczności dotyczące natury naruszenia i działalności przedsiębiorcy, która stanowiła przedmiot naruszenia (art. 111 ust. 1 pkt 1 uokik).

[134] Ustalając wysokość kar pieniężnych Prezes Urzędu bierze również pod uwagę okoliczności łagodzące oraz obciążające, które wystąpiły w sprawie. Zgodnie z art. 111 ust. 3 pkt 2 uokik, okolicznościami łagodzącymi są w szczególności: dobrowolne usunięcie skutków naruszenia, zaniechanie stosowania zakazanej praktyki przed wszczęciem postępowania lub niezwłocznie po jego wszczęciu, podjęcie z własnej inicjatywy działań w celu zaprzestania naruszenia lub usunięcia jego skutków oraz współpraca z Prezesem Urzędu w toku postępowania, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania. Wśród zamkniętego katalogu okoliczności obciążających art. 111 ust. 4 pkt 2 uokik wymienia: znaczny zasięg terytorialny naruszenia lub jego skutków, znaczne korzyści uzyskane przez przedsiębiorcę w związku z dokonanym naruszeniem, dokonanie uprzednio podobnego naruszenia oraz umyślność naruszenia.

[135] Wymierzając karę pieniężną, zgodnie z ww. dyrektywami jej wymiaru, Prezes Urzędu w pierwszej kolejności ustalił kwotę bazową kary. W tym celu wziął pod uwagę charakter stwierdzonego naruszenia i jego skutki rynkowe, tj. okres, stopień i okoliczności naruszenia przepisów ustawy z uwzględnieniem okoliczności dotyczących natury naruszenia i działalności Uczelni, która stanowi przedmiot naruszenia, a także uprzednie naruszenie przepisów ustawy.

[136] Przede wszystkim w celu ustalenia kwoty bazowej Prezes Urzędu wziął pod uwagę, że praktyka stosowana była w okresie od 1 października 2020 r. i trwa obecnie, ma więc ona charakter długotrwały, jednakże Prezes Urzędu wziął pod uwagę, że zakres praktyki zmniejszył się z uwagi na fakt, że wobec studentów, którzy w roku akademickim 2025/2026 kontynuują studia na IV i V roku studiów, Uczelnia odstąpiła od dokonywania zwiększania opłat za studia. Ponadto praktyka nie dotyczyła wszystkich studentów Uczelni studiujących

w powołanym okresie, lecz studentów, którzy rozpoczęli studia w latach akademickich od 2019/2020 do 2022/2023 i kontynuowali naukę w kolejnych latach. Tym samym zasięg praktyki dotyczy czterech roczników studentów, które podjęły studia w siedzibie Uczelni oraz jej filiach w Sopocie, Wrocławiu, Krakowie, Poznaniu i Katowicach.

[137] Prezes Urzędu oceniając stopień szkodliwości praktyki wziął pod uwagę, że naruszyła ona w znacznym stopniu interesy ekonomiczne konsumentów. Przedmiotowa praktyka ujawniała się już na etapie przedkontraktowym wobec konsumentów zainteresowanych podjęciem studiów i dokonujących porównania ofert usług edukacyjnych dostępnych na rynku, jednak jej negatywne skutki ekonomiczne występowały na etapie wykonania kontraktu. Studenci, którzy podjęli studia na Uniwersytecie, w kolejnych latach obciążani byli zwiększoną wysokością czesnego. Zebrane w toku postępowania informacje wskazały, że kwoty te wynosiły od kilkuset do kilku tysięcy złotych, tym samym kwoty uzyskane z tego tytułu można ocenić jako znaczne. Prezes Urzędu wziął przy tym jednak pod uwagę, że waloryzowane czesne było przeznaczone na zwiększone w wyniku inflacji koszty prowadzenia działalności oraz to, że zgodnie z art. 409 pswin, zysk netto uczelni niepublicznej przeznacza się na jej cele statutowe. W przypadku Uczelni są to zadania określone w art. 11 ust. 1 i ust. 5 pswin, przede wszystkim prowadzenie kształcenia na studiach. Prezes Urzędu uwzględnił, jako okoliczność mająca wpływ na określenie kwoty bazowej w mniejszej wysokości, fakt, że działalność Uczelni ukierunkowana jest na zaspokajanie zbiorowych potrzeb społeczeństwa w zakresie edukacji.

[138] Prezes Urzędu wziął także pod uwagę charakter oferowanych przez Uniwersytet usług edukacyjnych, z którymi związana jest praktyka. Wskazać należy, że podjęcie studiów nie należy do decyzji dokonywanych impulsywnie, ale ze względu na szczególny charakter, dokonuje się decyzji o ich podjęciu bardzo rzadko, zazwyczaj raz w życiu, a ze względu na szczególny charakter proponowanej usługi, konsumenci dokonują porównania ofert wielu uczelni, również pod względem kształtowania się wysokości opłat za studia. Podjęcie decyzji o związaniu się umową z konkretną uczelnią jest przemyślane i poprzedza ją analiza dostępnych na rynku ofert. Oferowana usługa ma szczególnie istotną wartość i znaczenie, zwłaszcza w porównaniu do innych produktów czy usług, co do których konsumenci podejmują decyzje rynkowe. Skutki praktyki na etapie wykonania umowy są dotkliwe dla konsumentów i w znacznym stopniu utrudniają wykonanie zobowiązania po stronie konsumenta. Nakłady finansowe, poświęcony czas i starania poczynione przez studenta, w celu uzyskania formalnego wykształcenia stwierdzonego dyplomem, są niweczone z powodu braku możliwości ukończenia cyklu studiów wynikającego ze wzrostu opłat za studia.

[139] Powyższe okoliczności sprawy, a przede wszystkim charakter zarzucanej Uczelni praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, przesądzają o ustaleniu kwoty bazowej na poziomie [xxxx] obrotu osiągniętego przez Uczelnię w 2024 r., tj. [xxxxxxx] zł.

[140] W dalszej kolejności Prezes Urzędu stwierdził, że w niniejszej sprawie nie zachodzą okoliczności obciążające. Prezes Urzędu wziął natomiast pod uwagę, jako okoliczność łagodzącą, podjęcie przez Uczelnię z własnej inicjatywy działań w celu zaprzestania naruszenia, bowiem Uczelnia po otrzymaniu zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego zareagowała pozytywnie i podjęła czynności zmierzające do wyeliminowania stosowania zarzuconej jej praktyki w roku akademickim 2025/2026. Prezes Urzędu, uwzględniając powyższe, zmniejszył ustaloną kwotę bazową o [xxx].

[141] Uwzględniając powyższe Prezes Urzędu ustalił wysokość kary pieniężnej za stosowanie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, opisanej w pkt. I sentencji decyzji, na poziomie 2 075 000 zł, co stanowi [xxxx] obrotu osiągniętego przez Uczelnię w 2024 r.

[142] W ocenie Prezesa Urzędu, nałożona na Uczelnię kara jest adekwatna do okoliczności, a także okresu, stopnia i skutków rynkowych stwierdzonego naruszenia przepisów ustawy. Kara pełni funkcję represyjną, stanowiąc sankcję i dolegliwość za naruszenie przepisów ustawy oraz prewencyjną, zapobiegającą ponownemu ich naruszeniu przez Uczelnię. Nie bez znaczenia jest również jej walor wychowawczy, odstraszający innych przedsiębiorców przed stosowaniem praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. W ocenie Prezesa Urzędu przede wszystkim negatywne skutki dla interesów ekonomicznych konsumentów opisanej praktyki, ukierunkowanej wprost na maksymalizację zysków kosztem studentów przesądzają o ustaleniu kary we wskazanej w pkt. III sentencji niniejszej decyzji wysokości.

[143] Z uwagi na powyższe, orzeczono jak w pkt. III sentencji decyzji.

[144] Zgodnie z art. 112 ust. 3 uokik, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

IV.

Koszty postępowania (pkt IV sentencji decyzji)

[145] Art. 77 ust. 1 uokik przewiduje, że jeżeli w wyniku postępowania Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia oraz osoba zarządzająca, o której mowa w art. 6a, są obowiązani ponieść koszty postępowania. Zgodnie z art. 80 uokik, Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie.

[146] Należy zauważyć, że uokik nie zawiera wyczerpujących regulacji dotyczących rozstrzygnięcia o kosztach postępowania. Art. 83 uokik stanowi jednak, że w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania przed Prezesem Urzędu stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960r.- Kodeks postępowania administracyjnego. Stosownie do art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustali w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.

[147] Do kosztów przeprowadzonego w niniejszej sprawie postępowania zaliczono, zgodnie z art. 263 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, poniesione koszty doręczenia pism Uczelni w wysokości 117,50 zł.

[148] Ww. koszty należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji na podany powyżej rachunek bankowy.

Pouczenia:

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 uokik w zw. z art. 479^{28} § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 1568 ze zm.) od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem

Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie.

W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w pkt. IV sentencji decyzji, na podstawie art. 264 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 83 i art. 81 ust. 5 uokik w zw. z art. 479^{32} § 1 i § 2 Kodeksu postępowania cywilnego, Uczelni przysługuje prawo wniesienia zażalenia do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie.

Zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 9 w związku z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2025 r. poz.1228 z późn. zm.) odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podlega opłacie stałej w kwocie 1000 zł. Z kolei, zgodnie z art. 32 ust. 2 tej ustawy zażalenie na postanowienie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podlega opłacie stałej w kwocie 500 zł. Opłatę od odwołania lub zażalenia należy uiścić na rachunek bankowy Sądu Okręgowego w Warszawie albo w kasie tego sądu lub w inny sposób, zgodnie z informacjami podanymi przez Sąd. Na stronie internetowej Sądu Okręgowego w Warszawie oraz na tablicy ogłoszeń w budynku Sądu dostępne są informacje o: 1) funkcjonujących kasach sądu, w których można uiścić opłatę sądową; 2) możliwych sposobach uiszczania opłat sądowych w formie bezgotówkowej; 3) numerach rachunków bieżących dochodów sądu, na które można dokonywać wpłat.

Zgodnie z art. 103 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, sąd może przyznać zwolnienie od kosztów sądowych osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, jeżeli wykazała, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie.

Zgodnie z art. 105 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, wniosek o przyznanie zwolnienia od kosztów sądowych należy zgłosić na piśmie lub ustnie do protokołu w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy.

Stosownie do treści art. 117 § 1, § 3 i § 4 Kodeksu postępowania cywilnego, strona zwolniona przez sąd od kosztów sądowych w całości lub części, może domagać się ustanowienia adwokata lub radcy prawnego. Osoba prawna lub inna jednostka organizacyjna, której ustawa przyznaje zdolność sądową, niezwolniona przez sąd od kosztów sądowych, może się domagać ustanowienia adwokata lub radcy prawnego, jeżeli wykaże, że nie ma dostatecznych środków na poniesienie kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego. Wniosek o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego strona zgłasza wraz z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych lub osobno, na piśmie lub ustnie do protokołu, w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy.

Z upoważnienia
Prezesa
Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów

Barbara Pawlak
Dyrektor
Delegatury w Lublinie

Otrzymuje:
[xxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx]
pełnomocnik:
Uniwersytet SWPS
ul. Chodakowska 19/31
03-815 Warszawa